

ATEİST DERGİ

Tanrıyı inanç yaratır.

ÜCRETSİZDİR

Ocak 2014 Sayı 1

Ateistler Neden Örgütlenmeli?

Çünkü

CADI AVI DEVAM EDECEK!

**ATEİSTLER
NEDEN
ÖRGÜTLENMELİ?**

Dilaver Koman

**ATEİSTLERİN
TÜRKİYE'DE SÖZ
SÖYLEMESİNİN
ÖNEMİ**

Mustafa Angın

**MİLİTAN
MATERYALİZMİN
GÜNCELİĞİ**

Alev Alaca

**ATEİSTLER
MECLİSİ**

SÖYLEŞİ : Alaeddin Şenel

ATEIST DERGI

Mobil e-Dergi uygulamalarımız

Şubat'ta

tüm akıllı telefon ve tabletlerde

**ANDROID
UYGULAMASI**

**BlackBerry
UYGULAMASI**

**iPhone
UYGULAMASI**

**Windows 8
UYGULAMASI**

www.ateistdergi.com

[facebook/AteistDergi](https://facebook.com/AteistDergi)

twitter.com/AteistDergi

- 02** Ateistler Meclisi
06 Yorumsuz Haberler
08 Ateistlerin Türkiye’de
Söz Söylemesinin Önemi
Mustafa Angın
11 Tarihte Bu Ay
12 Militan
Materyalizmin
Güncelliği
Alev Alaca
16 Sosyal Medya
18 Ateistler Neden
Örgütlenmeli?
Dilaver Koman
20 Bilim & Teknoloji
22 Kültür & Sanat
26 Nasıl Ateist Oldum?
31 Mizah
33 Söyleşi:
Doç. Dr. Alaeddin Şenel

Başlarken...

Merhaba Dostlar;

Türkiye’de ilk kez olagelen bir girişim ile sizlere merhaba diyorum. Okumakta olduğunuz bu Ateist Dergi, aynı zamanda Türkiye’deki ilk ateist sivil toplum kuruluşu olan Ateistler Meclisi Derneği’nin yayın organıdır. Biz ateistler, artık uzun süren susturulma ve sindirilme durumundan çıkma kararını haykırmak istiyoruz. İşte Ateist Dergi’miz’in ilk hedefi budur. Bu oluşum hepinizin katkı ve destekleriyle kuruluş süreci başlamış, ilk ateist dernektir.

Herhalde hepiniz ateistlerin örgütlenme ihtiyacını teslim edersiniz. Uzun süren tartışmalar sonucunda, bu örgütlenme modelinin bir dernek olması gerektiğinde mutabık kaldık ve bu yolda çalışmalarımıza başladık. Dergiyi ise bu yolda bir araç ve toparlanma unsuru olarak gördük. Ayrıca, kurulacak derneğin bir amir-memur ilişkisi yerine, doğrudan demokrasi sistemine sahip bir hüviyette olmasını hedefledik. Bu işlere girişirkenki temel motivasyonumuz ise, sizlerden gelecek olan destektir. Nitekim, sekiz ay süren ilk faaliyetlerimiz sonucu bunda da yanılmadığımızı gördük. Şu anki verilere göre, bu girişimimiz Türkiye’nin her yerinde destek bulmakta ve katkılar çoğalmaktadır. Birçok ilde temsilcilikler verilmesi hedeflenmiştir.

Bizler sadece ateistiz. Dergi yayıncılığının profesyonel yönüyle pek bir ilgimiz yok. Bu anlamda da hatalar yapmamız ve kafamızı duvarlara vura vura yol almamız kaçınılmazdır. İşte bu yüzden, sizlerin katkıları, eleştirileri, önerileri bizler için çok önemli. Tüm görüşlerinizi ateistlermeclisi.org adresindeki Bize Ulaşım köşesinde dile getirmeniz fevkalade mühim. Unutmayın ki, bu dergi ve dernek örgütlenmemiz hepinizin ortak ürünü olmak zorundadır. Hepinize iyi okumalar dilerken, yerinizin Ateistler Meclisi safları olduğunu bir kere daha vurgulamak isterim.

Ateistler Meclisi Derneği
Onursal Başkanı
Dilaver Koman

Künye

Genel Yayın Koordinatörü

Onur Romano

Yayın Direktörü

Ozan Emrah Güneysu

Yazı İşleri Müdürü

İrem Yağdırgan

Yazı Kurulu

Cenk Balcıoğlu, Dilaver Koman,

Mustafa Angın

İş Geliştirme ve Projeler Müdürü

Tijen Sucu

Teknik Müdür

Taç Bafra

Görsel Tasarım

Serkan Pişkin, Uygur Akyıldırım

Reklam ve Satış Direktörü

Fehmi Tilki

Ateist Dergi, Ateistler Meclisi Derneği tarafından T.C. yasalarına uygun olarak yayınlanmaktadır. Ateist Dergi’nin isim ve yayın hakkı Ateistler Meclisi Derneği’ne aittir. Dergide yayınlanan yazı, fotoğraf, harita, illüstrasyon ve konuların her hakkı saklıdır. İzinsiz, kaynak gösterilerek dahi alıntı yapılamaz.

Ateist Dergi

Okur Hizmetleri Hattı

+90 (507) 050 0894

okurhizmetleri@ateistdergi.com

www.ateistdergi.com

Türkiye’de Güzel Şeyler Oluyor

Ülkemizde örgütlenme hayali kuran ateistlerin rüyası gerçek olmak üzere! Ateistler Meclisi göreve hazır...

İki binli yılların başından itibaren sanal dünyada hızla örgütlenen inançsızlar kısa bir süre önce bir dernek kurma fikriyle toplantılar yapmaya başladı. 19 Mayıs 2013 tarihli ilk toplantıdan itibaren gruba destek verenlerin sayısı hızla arttı. Gerçekleştirilen toplantıların yanında sanal örgütlenmesini de kuran grup adını Ateistler Meclisi olarak belirledi.

Kısa süre önce kuruluş bildirisini oluşturan Ateistler Meclisi, yıllardır Türkiye’de eksikliği hissedilmekte olan bir inançsızlar birliği kurma amacıyla bir araya gelen bir grup ateist, agnostik, deist ve panteistten oluşmaktadır. Kuruluş hedefi bir ateist derneğin temellerini atmak olan Meclis, bu kapsamda sanal dünyanın örgütlenmeye olan faydalarını kullanırken, gerçek işleyişini şimdiye kadar görülmemiş bir şekilde kamuya açık olarak duyurulan toplantılar vasıtasıyla yapmaktadır.

Şimdiye kadar iki binden fazla inançsız bir araya getirdiğinden dolayı, üstlendiği sorumluluğun bilinciyle, hiçbir siyasi parti, kurum veya örgüt ile organik bağı bulunmayan Ateistler Meclisi siyaset üstü bir sivil toplum kuruluşu misyonunu yerine getirmektedir. Geçtiğimiz mayıs ayından itibaren gerçekleştirilen aylık toplantılar, gelen talebin hızla artması sonucu ikiye ayrılıp, her ayın ikinci ve dördüncü pazar günü Tanışma ve Tartışma Toplantılarına (TTT) ayrılmaktadır.

Meclisin işleyiş yöntemi doğrudan demokrasiye dayanmaktadır. Aidat veren tüm dernek üyeleri dernek içinde karar almada aktif rol oynamaktadır. Genel hedefi hukuki ve sosyal alanlarda inançsızlıkları yüzünden herhangi bir kişi ya da kurum tarafından ayrımcılığa uğramış inançsız vatandaşlarımızın haklarını sonuna kadar savunmak olan Ateistler Meclisi’nin Tanışma ve Tartışma Toplantıları’na katılabilirsiniz.

Dernekleşme sürecinde geline nokta umut vaat ederken, daha fazla inançsız bireye ulaşma çabasıyla hareket eden Ateistler Meclisi, birçok ilde örgütlenmesini sürdürmekte, şube ve temsilcilikler açılması yönünde çalışmalar yürütmektedir.

Meclise ulaşmak için ateistlermeclisi.org adresini kullanabilir, Ateistler Meclisi’ni ayrıca; facebook.com/AteistDernek ve twitter.com/AteistDernek hesaplarından da takip edebilirsiniz.

**Tanışma ve Tartışma Toplantılarımız düzenli olarak
her ayın 2. ve 4. Pazar günü saat 13:00-19:00 arası
Kadıköy/İstanbul
Nazım Hikmet Kültür ve Sanat Merkezi’nde
2. Kat, 208 numaralı odada yapılmaktadır.**

Ateistler Meclisi Türkiye’de yaşayan tüm ateistlerin haklarını siyasi, sosyal ve hukuki platformlarda savunmayı ve inançsızların haklarını aramayı ilke edinmiş ateist bireyler tarafından önce bir platform olarak kurulmuş, zamanla dernekleşme sürecine girmiş bir sivil toplum kuruluşudur.

Ateistler Meclisi'nin amaçları, Türkiye'de kendini dinlerden arınmış hissedene bireylerin düşüncelerini rahatça ifade edebilecekleri bir ortamı desteklemek, toplumu ateizmle tanıştırmak, ülkemizdeki ateist ve dinsizleri bir araya getirecek kültürel ve sanatsal etkinlikler düzenlemek ve ateist ve dinsizlere karşı oluşabilecek tehditlere karşı bir sosyal ve hukuki savunma mekanizması geliştirmektir.

Okak 2014 tarihi itibariyle Ateist Dergi isimli aylık yayın organımız yayın hayatına başlamıştır. Henüz e-dergi formatında ve ücretsiz olan Ateist Dergi'yi, şartların gelişimine göre en kısa sürede gazete bayilerinden satın alabileceğiniz aylık bir dergi haline getirmek için çalışmalarımız sürmektedir. Ateist Dergi'ye www.ateistdergi.com adresinden ulaşabileceğiniz gibi, Apple AppStore, Google Play (android), BlackBerry AppStore'dan da e-dergimizin tablet ve akıllı telefon uygulamalarını indirerek yayınlarımızı takip edebilirsiniz.

Ateist ve kendini dinsiz olarak değerlendiren herkese kapımız açıktır. Facebook ve Twitter hesaplarımızdan bizi takip edebilir, buraya tıklayarak (link) aylık dergi yayınlamamızdan ve toplantı/etkinlik duyurularımızdan düzenli olarak haberdar olabilir ve aramıza katılabilirsiniz.

Bizi internet sitemizden takip edebilir, e-dergimize üye olarak, etkinlik ve toplantılarımıza katılarak destekleyebilirsiniz. Ayrıca, bize iletişim sayfamızdan da ulaşabilirsiniz.

Ateistler Meclisi, çoğunluğu ateistlerden oluşan ancak tüm inançsızları şemsiyesi altında toplamayı hedefleyen bir sivil toplum kuruluşudur.

Ateistler Meclisi'nin arkasındaki karanlık güç: Bilim ve eğitim ışığında ilerleyen aydınlanmacı bireylerdir.

Ateistler Meclisi siyaset üstü bir kurumdur. STK'mıza destek veren bireylerin farklı siyasi görüşlerinin olması kaçınılmaz. Ancak üyelerin bireysel siyasi görüşleri Ateistler Meclisi'ne mal edilemez.

ateistlermedisi.org
AÇILDI

**A TE İ ST L ER
ME CL İ S İ**

[Ana Sayfa](#)
[Kuruluş Bildirimi](#)
[S.S.S.](#)
[Bize Ulaşın](#)

Tanrıyı inanç yaratır.

Dinlerden
Nasıl
Kurtuldum?

 Aylık e-dergimizin düzenli olarak size gönderilmesini ve etkinliklerimizden haberdar olmanızı istiyoruz. E-posta adresinizi ve güvenli kodunuzu doldurun.

Eposta adresiniz

Kod..

9n2o3zLB

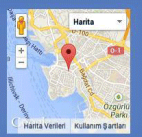
Haberdar Ol

2014 OCAK AYINDA YAYINDA!

Ateistler Neden Örgütlenmeli?
CADİ AVI DEVAM EDECEK!

Tanışma ve Tartışma Toplantılarımız düzenli olarak her ayın 2. ve 4. Pazar günleri saat 13:00-19:00 arası İstanbul Kadıköy, Nazım Hikmet Kültür ve Sanat Merkezi'nde 2. Kat, 208 Numaralı derslikte yapılmaktadır.

Harta Verileri Kullanıcı İşaretleri

Sıkça Sorulan Sorular

Ateistler Meclisi

Kuruluş Bildirisi

1- Tanım

Ateistler Meclisi, resmi din kurumunun ve sivil alanda toplumsallaşmış dinsel dogmanın insanlar üzerinde yarattığı gerici baskıya karşı mücadele etmek için bir araya gelmiş gönüllülerin platformudur.

2- Din, aydınlanma ve ateizmin tarihsel değerlendirmesi

Bilinçli varoluşundan bu yana toplumsal bir varlık olan insan, henüz bilimsel düşünce olanaklarına sahip olmadığı çağlarda varoluşunu açıklamak ve anlamlandırmak için dinsel anlatıları oluşturmuştur. Bu anlatılar, her durumda toplumsal hayatı düzenleyen buyurgan bir niteliğe de sahip olmuş, yerleşik ve yaygın kabul görür hale geldikçe aynı zamanda toplumun egemenlerinin ezilenlere karşı kullandığı bir ideolojik baskı aracı niteliği kazanmıştır.

İnsanlık, varoluşunun yaklaşık son dört yüzyılını oluşturan dönemde, tüm tarihi boyunca biriktirdiği toplumsal, bilimsel ve kültürel kazanımlarını aydınlanma süreci ile çok daha ileri bir boyuta taşımıştır. Aydınlanmanın özü insanın, tüm unsurlarıyla birlikte evrene bakışının ve tüm yönleriyle toplumsal yaşantısının maddi olgular konusunda sahip olunan bilgiler çerçevesinde yeniden oluşturulması ve sürekli olarak geliştirilmesidir. Bilimsel ve toplumsal ilerlemeler sayesinde mümkün hale gelen bu süreç insanın aklının ve daha önemlisi, insanın toplumsal yaşantısının metafizik dogmalardan kurtuluşunu olanaklı hale getirmiştir.

Bu süreç, aynı zamanda insanlığın düşünce tarihi boyunca nüveler halinde varlık göstermiş olan ateizme büyük bir toplumsallaşma olanağı sağlamış, ateist insanlar aydınlanmanın öncüleri haline gelmiştir. Son birkaç asır boyunca insanlığın ilerlemesi açısından önemli roller üstlenmiş bilim insanları, sanatçılar ve düşünürlerin çok önemli bir bölümünün ateist olması tesadüf değildir. Ne var ki aydınlanmanın siyasi alandaki “eşitlik, özgürlük,

kardeşlik ve adalet” idealleri, insan toplumunun halen egemenlerin ezilenler üzerindeki maddi baskısına dayalı bir nitelik taşıması nedeniyle bir ideal olarak kalmış ve din bir baskı aracı olarak egemenler açısından değerini korumuştur. İnsanlığın bilimsel ilerlemeleri ışığında her biri ayrı birer safsata ve hurafeler manzumesine dönüşmüş olan dinsel anlatıların varolmayı sürdürüyor olmalarının tek sebebi onların egemenlerin ezilenleri yönetmesini ve sömürmesini kolaylaştıran ideolojik kullanışlılıklarıdır.

3- Modern toplum ve laiklik

Modern toplum, kendisini önceleyen tüm toplumlardan daha fazla biçimde, bireylerin gönüllü ve katılımcı birlikteliği üzerine kuruludur. Bu toplumda, toplumsal barışı sağlayan en önemli unsurlardan biri, bir dinin diğer dinlere mensup insanlar ve dinsizler üzerinde baskı kurmasını engellemek ve insanların toplumun bir parçası olmak için kurmak zorunda olduğu ilişkiler üzerinde dinsel ayrımcılık ve baskı mekanizmalarını etkisizleştirmek için kurgulanmış olan laiklik ilk esidir. Laiklik, bugün gerici düşüncelerin savunucularının iddia ettiği üzere tüm dinlerin sınırsız bir özgürlükle kendilerini var etme hakkının devlet tarafından güvence altına alınması değildir. Laiklik, toplumsallaşmış insanın zorunlu olarak parçası olduğu ilişkiler olan (a)devlet kurumları ile ilişkiler, (b)istihdam ilişkileri ve (c)kamusal alandaki ilişkilerde dinin etkisizleştirilmesi, dinsel inançların etkisinin insanın bireysel ve kişisel yaşantısı ile sınırlandırılmasıdır.

Bu ilkenin, dinin bir ideolojik baskı aracı olarak egemenlerce kullanılagelmesi ile çelişkisi açıktır. Öte yandan laiklik, insanlığın aydınlanma ile elde ettiği ve Meclis’imizin varoluşu ve faaliyetleri açısından en büyük öneme sahip kazanımıdır.

4- Güncel durum ve Türkiye

İnsanlık ve ülkemiz karanlık bir dönemden geçmektedir.

Ülkemizde dinsel baskı ile aydınlanma arasındaki mücadelede, bilhassa son 12 Eylül askeri darbesinden bu yana her türlü gericiлик yeni mevziler kazanmakta, aydınlanmanın kazanımlarını etkisizleştirmekte ve itibarsızlaştırmaktadır. Özünde bilinemezlik olan post-modernizmin dünya çapında yaygın ve hakim düşünce sistematığı haline gelmesiyle birlikte her türlü dinci-gerici düşünce toplumsal alandaki etkisini hızla artırmış; dinsel dogmalar kültürel birer tabuya dönüşmüş ve bir kez daha toplumsal ilişkileri belirler hale gelmiştir.

Bu, dünya çapında yaşanmakta olan bir süreç olmakla beraber, Meclis'imizin ağırlıklı mücadele alanı olan ülkemizde durum dünyanın pek çok yerinden daha vahimdir. Siyasi iktidarın, devlet kurumlarının ve sivil dinsel örgütlenmelerin toplumsal hayatı kontrol eder ve insanlara hayatın her alanında dinsel dogmayı ve ondan türetilen yaşayış kurallarını dayatır hale geldiğini gösteren sayısız örnek mevcuttur.

Bu baskı karşısında tüm dinsizler, düşüncelerini özgürce ifade edebildikleri ve kişisel yaşantılarını düşünceleri doğrultusunda özgürce kurgulayabildikleri bir toplumsal ortamı elde edebilmek için mücadele etmek zorundadır.

Bizi Ateistler Meclisi'nde birleşmeye iten bu zorunluluktur. Daha önce belirttiğimiz gibi ateizm, aydınlanmanın en önemli öncü güçleri arasındadır. Bu önem bugün azalmış değildir ve Meclis'imiz bu tarihsel sorumluluğu hissedenerin buluşma platformudur.

5- Faaliyet İlkelerimiz

Ateistler Meclisi,

- (a) dinsel anlatıların devlet kurumu ve onun faaliyetlerinde etki sahibi olmasına,
- (b) dinsel anlatıların ne surette olursa olsun siyasetin parçası haline gelmesine,
- (c) toplumsal hayatın dini kurallar doğrultusunda şekillendirilmesine,
- (d) tüm boyutlarıyla ve hayatın her alanında dinsel ayırmıcılığa,
- (e) dinsel anlatıların kamusal eğitimde yer bulmasına,
- (f) reşit olmayanlara yönelik resmi ya da sivil, kurumsal ya da kişisel her türlü dinsel telkine
- (g) yaygın dinsel inanışları eleştirenlere yönelik sivil ya da resmi her türlü baskıya,
- (h) dinsiz ya da yaygın dini inançlara sahip olmayanları karalayan, aşağılayan ve hedef gösteren söylemlere karşı örgütlenerek, hukuk alanında adımlar atarak, düşünsel üretim ve şiddete dayalı olmayan eylemlerle mücadele eder.

Türke ne veriyorsak, yapıyorsak, Kürde de Laz'a da aklınıza ne gelirse. Dinsel milliyetçilik de yapmayacağız dedik. Yani müslümanın da hukukunu koruyacağız, hristiyanın da hukukunu koruyacağız, mu-sevi'nin de hukukunu koruyacağız. Hatta hatta ateistin de hukukunu koruyacağız dedik.

Recep Tayyip Erdoğan

Kaynak: <http://www.netgazetesi.net/2013/10/27/basbakan-erdogandan-ateist-yorumu/>

Vatikan, günümüzde teleskobik astronomi ve modern fiziğin kurucusu kabul edilen İtalyan bilimadamı Galileo Galilei'ye, ölümünden 366 yıl sonra, Vatikan'dan "Teşekkür" etti. Üstelik Vatikan, Galileo'nun cezalandırılmasında rolü olmadığını öne sürdü.

Kaynak: <http://dunya.milliyet.com.tr/vatikan--galileo-ya-tesekkur-etti/dunya/dunyadetay/27.11.2008/1021517/default.htm>

Hollanda'nın sahil kasabası Zierikzee'deki Protestan Kilisesi'nin papazı ve "Olmayan bir Tanrı'ya İnanmak" adlı kitabın da yazarı olan Klaas Hendrikse, pazar ayinlerinde Tanrı'nın olmadığını vaaz edince, cemaati tarafından Hollanda Protestan Kilisesi'ne (PKN) bağlı Zeeland Bölgesi Kilise Meclisi'ne şikâyet edildi.

Meclis, cemaatin tepkilerine rağmen papazın görevinde kalmasına ve vaazlarında Tanrı'nın olmadığını iddia etmesine izin verdi. PKN yöneticilerinden Papaz Michiel Zeeuw, "Tanrı'nın olmadığını iddia etmek, teolojik tartışmanın bir parçasıdır. Böyle bir fikir, kilisenin temellerini zedelemeyiz" dedi.

Hendrikse ise aforoz edilmemesine şaşırıldığını belirterek, "Buna rağmen kalmama izin veriliyorsa, kilisenin temelleri işe yaramıyor demektir" diye konuştu.

Kaynak: <http://www.ensonhaber.com/dunya/254730/ateist-papaz-aforoz-edilmedi.html>

Vatikan'da dünyanın dört bir yanından 100 papazın katıldığı bir konferasta konuşan Kardinal Joseph William Levada, son 10 yılda çocukları taciz eden papaz sayısında büyük bir artış yaşandığını açıkladı. Levada "Yaklaşık 4 bin papaz hakkında çocuklara cinsel istismar suçundan soruşturma başlattık" itirafında bulundu. Kaynak: <http://www.haberturk.com/dunya/haber/714060-4-bin-sapik-papaz>

New York'ta 16 yaşındaki çocuğa cinsel istismarda bulunmakla suçlanan bir hahamın 32 yıl hapse mahkum edildiği bildirildi. Kaynak: <http://gundem.milliyet.com.tr/cocugu-taciz-eden-hahama-32-yil/gundem/gundemdetay/21.02.2012/1224437/default.htm>

Köşe yazarı B.D. hayalet kitapları yazmak için yardım istediği imam Osman Burnaz'ın kendisine caminin lojmanında tecavüz etmek istediğini öne sürdü. Kaynak: http://www.hurriyet.com.tr/gundem/14031812_p.asp

Manisa'daki bir camide görev yapan 16 yıllık imam, evli ve 2 çocuk babası 41 yaşındaki A.I., İmam Hatip Lisesi'nin yurdunda kalan 4 erkek öğrenciyle cinsel ilişkiye girdiği iddiasıyla gözaltına alındı. Suçunu itiraf eden imam A.I., çıkarıldığı mahkemece tutuklandı. Kaynak: <http://www.milliyet.com.tr/4-imam-hatip-ogrencisiyle-iliskiyegiren-imam-tutuklandi/turkiye/sondakika/15.04.2010/1225618/default.htm>

Bilecik'in Söğüt ilçesine bağlı Küre Beldesi'nde cami imamı 24 yaşındaki İ.C., 15 yaşındaki zihinsel engelli M.Y. adlı erkek çocuğa tecavüz ettiği iddiasıyla tutuklandı. Kaynak: <http://www.habervitrini.com/haber/imam-engelli-cocuga-tecavuzden-tutuklandi-282199/>

Jandarmaya başvuran 14 yaşındaki bir kız, ailesi ile ilçeye bağlı Kızılçukur köyünde yaşadıklarını, Kuran öğrenmek için evine gittiği sırada akrabaları olan cami imamı H.Ö'nün kendisine tecavüz ettiğini ileri sürdü. Kaynak: <http://www.milliyet.com>

Sanlıurfa'nın Suruç ilçesindeki Mevlana Camii'nde namaz saatleri dışında Kuran kursu veren cami imamı Mehmet Emin Kaya (46) kurs verdiği 11 yaşındaki kız çocuğuna tecavüz etti. Yedi çocuk babası ve altı torun sahibi imam Kaya'nın önceki gün öğrencisi kız çocuğunu, eve göndermeyip camideki halıları toplamaya yardım etmesini istedi. 4 adet ceviz verdiği küçük kızı vazaların verildiği mimbere çıkartan imam, burada tecavüzü gerçekleştirdi. Ailenin şikâyeti üzerine imam yakalandı. Kızın tecavüze uğradığının doktor raporları ile de belirlenmesi üzerine imam tutuklandı. *Kaynak: <http://webarsiv.hurriyet.com.tr/2000/08/10/230461.asp>*

Samsun'da bir köy imamı, daha önce görev yaptığı bir köydeki engelli kıza tecavüz ederek hamile bıraktığı iddiasıyla tutuklandı. Edinilen bilgiye göre, 19 Mayıs ilçesine bağlı Karagöl'de oturan engelli A.K'nin (29) ailesi, Bafra Devlet Hastanesi'nde doğum yapan kızlarının daha önce köyde imamlık yapan İ.A. (39) tarafından tecavüze uğradığını iddia etti. *Kaynak: <http://www.haberturk.com/gundem/haber/6516-koy-imami-tecavuzden-tutuklandi>*

Ukraynalı turiste tecavüz ettikleri ve ziynet eşyalarını gasp ettikleri gerekçesiyle gözaltına alınan İmam ve arkadaşı tutuklanarak cezaevine gönderildi. *Kaynak: <http://www.portakal.com/ahaber-gasp-ve-tecavuz-olayina-karistigi-iddia-edilen-imam-tutuklandi-160032.html>*

Topkapı Sarayı'nın Kutsal Emanetler Bölümü'nde 24 saat Kuran-ı Kerim okuyan hafızlardan S.E internette tanıştığı yaşları 14 ile 16 arasında değişen onlarca çocukla cinsel ilişkiye girdiği iddiasıyla tutuklandı. S.E'nin tanıştığı çocukları para vererek ya da hediye kontör alarak cinsel ilişkiye zorladığı ileri sürülüyor. *Kaynak: <http://gundem.milliyet.com.tr/-/gundem/gundemdetay/25.04.2008/520907/default.htm>*

com.tr/-/gundem/gundemdetay/25.04.2008/520907/default.htm

Zonguldak'ta, kızıyla ders çalışmak için evine gelen komşusunun kızı 13 yaşındaki K.B'ye cinsel istismarda bulunduğu iddiasıyla tutuklu yargılanan imam, 37 yaşındaki Cengiz B., 16.5 yıl 22 gün hapis cezasına çarptırıldı. *Kaynak: <http://www.haberler.com/13-yasindaki-kiza-cinsel-istismardan-yargilanan-3435511-haberi/>*

Manisa'da sapık imam, küçük yaştaki 3 kız çocuğuna sözlü ve fiili tacizde bulunduğu iddiasıyla tutuklandı. Salihli'nin bir köyünde 5 yıldır imamlık yapan evli ve 2 çocuk babası İ.S. (35), yaşları 12 ile 14 arasında değişen 3 kız çocuğuna tacizde bulunduğu iddiasıyla jandarma ekiplerince gözaltına alındı. Zanlı, sorgusunun ardından çıkarıldığı mahkemece tutuklandı. *Kaynak: <http://www.haberturk.com/yasam/haber/158584-koy-imami-tacizden-tutuklandi>*

Kars'ın bir köyünde imam 28 yaşındaki A.B. ve 25 yaşındaki M.B., Erzurum'un Yakutile ilçesinde oturan kız kardeşleri 21 yaşındaki H.B'ye tecavüz ettikleri iddiasıyla tutuklandı. İki kardeşe para vererek genç kızla ilişkiye giren iki kişi daha cezaevine gönderildi. İmam A.B., görevinin oluşturduğu baskıdan dolayı bu olayı gerçekleştirdiğini iddia etti. *Kaynak: <http://www.hurriyet.com.tr/gundem/25165499.asp>*

Afyonkarahisar'ın Sinanpaşa ilçesine bağlı bir köyde görevli imam Z.A., 20 yaşındaki E.A'ya tecavüz ettiği iddiasıyla gözaltına alındı. Suçlamaları reddeden imam Z.A., tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakıldı. *Kaynak: http://www.radikal.com.tr/turkiye/imam_arabasına_aldigi_genc_kiza_tecavuz_etti-1162140*

42 yaşındaki bir imam camiye kurs için gelen 12 yaşındaki erkek öğrenciye tecavüz etmekle suçlanıyor. *Kaynak: http://www.sabah.com.tr/Dunya/2011/01/14/imama_tecavuz-suclamasi*

AKP Genel Başkanı ve Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, "Önce şu kulakların duymaya alışsın... Benim ifademde dindarlar, dinsizler diye bir ifade yok. Dindar bir gençlik yetiştirme var. Bunu yine söylüyorum, bunun arkasındayım. Sayın Kılıçdaroğlu, sen bizden, muhafazakar demokrat parti kimliği sahibi AK Parti'den, ateist bir nesil yetiştirmemizi mi bekliyorsun? O belki senin işin olabilir, senin amacın olabilir. Ama bizim böyle bir amacımız yok. Biz muhafazakar ve demokrat, milletin, vatanının değerlerine, ilkelerine, tarihten gelen ilkelerine sahip çıkan bir nesil yetiştireceğiz. Bunun için çalışıyoruz" dedi. *Kaynak: <http://siyaset.milliyet.com.tr/erdogan-ateist-bir-nesil-yetistirmemizi-mi-bekliyorsun-/siyaset/siyasetdetay/01.02.2012/1496657/default.htm>*

Ateistlerin Türkiye’de Söz Söylemesinin Önemi

Mustafa Angın

Erkek adamın erkek çocuğu olur böbürlenmesi ardından, eşinin kız çocuğu doğurması ne kadar ayıp ise Türkiye’de ateist olmak da o denli ayıplanacak ve saklanacak bir durum olarak karşımıza çıkar.

Ateistlerin kendisini ifade etmesi bir yana, görüşleri gereği; oruç tutmadığı için şişlenmesi, izlenmesi, mimlenmesi ve bir punduna getirip öldürülmesi yöresine göre biçimlenmektedir.

Karpuzun Adana’da, tütünün Samsun’da yetişmesi gibi, her kent ateistlere uyguladığı baskıda değişkenlik gösterir. Kulağı kesilenler, saçları cam parçasıyla kazınanlar ve müslüman mahallesinde salyangoz sattırmayız dayağı yiyenler kendilerini şanslı hissedenlerdir. Çünkü şikâyet mercii kuruma sığındığınız takdirde, bir tekrarını da burada yaşamınız kaçınılmazdır, şişlenme dışında.

Oysa iddia ettikleri gibi, İslam hoşgörü dini değil, dini şartları yerine getirmeyenlerin budandığı bir ülkedir. Daha doğrusu İslam kendi dışındaki tüm inançlara da kapalı bir dindir. Çok basit bir örnek ise az önce İslam kelimesinin ilk harfini küçük yazmamı otomatik olarak büyük harfe çevirmektedir. Yazım kuralı bile islamın istediği ölçülerde uygulanacak ise varın siz gerisini düşleyin.

Okul – kantin – sokak – mahalle, bu kutsal ayda adeta ruh emiciler tarafından kuşatılmış gibidir. Kendini İslam olarak tanımlayan ancak

oruç tutmayan birisi bile sigarasını kaçak tüttürmek zorundadır.

Tüm bu zorunluluk yasası hoşgörünün dininin sonuçlarıdır ve sıra kendi inancından olmayı katletmeye, yakmaya gelecektir. Maraş, Çorum, Sivas vahşeti İslam dininin ne denli hoşgörülü olduğunun açık bir göstergesi olarak tarih sayfalarındaki yerini alacaktır.

Vatandaşlarının %99’un İslam olduğu bir ülkede, neden hummalı bir telaşla ateistlere cephe alındığı bir türlü sorgulanmayanlar arasındadır. Size %99 mu yetmiyor, yoksa %1 mi ürkütüyor? Doğrudur; Galileo, kilisenin dünya eksenli bakışına karşı geldiğinde evrende bir kişiydi. Dünya’nın Güneş etrafında dönmesi, bilim ile dinin ilk raundu. Korkuları bu yüzdendir ve bu %1’lik kısım bile onlara göre yok edilmelidir.

Çünkü ateistler emek sömürüsü önündeki çalı çırpı, diken gibidir ve acilen kazınmalı, sürülmeli, gerekirse yakılmalıdır.

26 Ocak 1976 tarihinde İstanbul’da yumurtanın tanesi 165 kuruşa çıktı. 26 aralık 2013 yumurtanın fiyatı 60 kuruş.

Şaşırdınız değil mi? Tavuk fabrikasına döndüğü için mi yumurta fiyatı ucuzlamıştır!? Eğer 6 adet sıfırın liradan silindiğini unutmuşsak, evet. 76 senesinden bu yana yumurta fiyatı 400 bin lira artmış. Yani bugün bir yumurta yerine o günün parası elimizde olsa 400 000

yumurta alma imkânımız varmış. Bu örneği neden yazdık? Çünkü; artık “din sömürüsü” emek sömürüsünün önüne geçmiştir.

Çünkü; şükredilecek bir evren yaratmak, emek sömürüsü önüne yığılan barikatların da kaldırılması demek olacaktır.

Çünkü; başkaldıracak, boyun eğecek ve yaptıklarının hesabını öteki tarafta sorulmasını sağlayacak bir evren yaratmak kapitalizmin en başat sorunudur.

İş kazalarını, maliyetli önlemler yerine, ‘kader’ deyip geçmek kapitalistlerin yine en sevdikleri çözüm yöntemidir. Savaşa ve sömürüye başkaldıranlara çehennemde ceza, boyun eğenlere, şükredenlere ise cennette ödül sunmaları dolayısıyla, uysallaşmış ve kanaatkâr bir ulus yaratmakta önemli bir dönemeç olduğunu bilirler. Tüm bu nedenler, ateistlerin öncül olarak sahnede yer almalarını zorunlu kılıyor.

Doğaüstü kavramları daha iyi kavramamız, emekten yana daha kazançlı çıkacağımızı gösterir. Çünkü ‘umut’, umutsuzluğu en iyi ifade eden acınası bir sözcüktür. Emekten yana bir dünya asla umut eksensiz olamaz. Adalet ve merhamet sunan bir yaratıcının, kitlelere yapılan zulümleri, cennetini bile taşıracak doluluğa ulaşmıştır.

Tüm bu akıl bozukluğunun önüne geçecek ve insan zihninin genişlemesine yardımcı olacak en önemli aktörler yine ateistler olmak zorun-

dadır.

Çünkü inanış, statik ve sabittir. Soru ve sorgulamaya kapalıdır. Katılık ve ön kabul içerir.

Evren ezeli midir yoksa sonradan mı yaratılmıştır gibi trafik sorusuna benzeyen bir soru karşısında, elbette ki sonradan yaratmıştır diyen bir hizmetkâr, her şeye kadir bir gücün evreni neden sonrasında yarattığını hiçbir zaman öğrenmek istemez.

Oysa “kudreti ezeli olduğu halde evreni sonradan yaratan bir yaratıcının; sonrasında yarattığı şey için neden beklediği değil, sonradan yaratacağını kendisinin başından beri bilmediği anlamına gelir. Bu durumda, sonradan belirleyeceğini başından bilmeyen bir iradedden söz etmiş oluruz ki bu da zorunlu olarak tanrı iradesini ve ezeli davranışını değiştiren bir yaratıcıyı sorgulamamız için yeterli bir sebeptir.”

Oysa statik düşünüş biçimi, insan beyninin gelişimini sıfırlaması ve kapitalizme daha iyi hizmet eden kullar yaratması açısından sorgulamanın önünü daha yolun başından keser.

4+4+4, AKP zihniyetinin taşıdığı rol değil, endüstriyel tasarımcıların uygulamaya koydukları biyolojik bir tasarımdır. Ezber yöntemine dayalı uygulamasız eğitim, proses ya da tekrarlanan deneyim dediğimiz baskılama, hücreyi değişime uğrattırken, nöron hücrelerince kodlanan ezber yapı, ezberletileni ezberlediği şekilde saklar. Duyarlı Evre dediğimiz bu dönem 0-4 yaş arasını kapsar. Kur'an kursları, yuvalar ve ev içi ezber yaşam bu dönemde başlar. Bu evrede aktarıcı görevi üstlenen aile yapısı, kendilerine yüklenen ve ezberlerinde bulunan hurafe söylemleri ardından gelen ardıllarına aktarır.

Bu aktarımın içinde bilgi değil, inanç ağırlık taşır. Çünkü inanmamak ona göre çok daha zordur.

Oysa bildiğini aktarmak, zahmetsiz bir koşullanmanın kapılarını aralar, kendisinin şartlandığı gibi.

Ergenlik dönemine tırmanan genç, bu kolaycılıkla büyüklerinin arkasından gitmeye hazırdır. İşte Türk ateistlerinin karşılaştıkları bu ilk eşik, o Duyarlı Evre döneminde örülür. Gece tırnak kesilmez, sağ elle kış yıkanmaz, yataktan soldan kalkınmaz gibi kesin ifadeler; muska, nazarlık, kurşun dökme gibi eylemlerle devam eder ve Allah akıl fikir versin, Allah aratmasın, Allah artırsın, Allah beterinden saklasın gibi dilekler dışında; Allah cezasını versin, Allah düşmanıma vermesin, Allah gecinden versin, Allah korusun gibi isteklerle devam eder. Biyolojik beyin, bu yaş aralığında, hiçbir sorgulama ve yargılama dönemi yaşamamışsa, itaatkar bir genç olarak yetişir. İşte Türkiye'deki ateistlerin ikinci aşılma eşik bu gençliktir. Çünkü beyin artelleri çoktan işgal edilmiş, odalar tutulmuş ve herhangi bir yeni fikrin bu dolu odalara girmesi engellenmiştir.

Avrupa ülkelerine kıyasla her cami dibinde yuvalanan kuran kursları, bu gençliği ezber dehlizine çekerek geri dönülemez bir felaketle karşı karşıya getirir. Çünkü koşullanmak denen bu evre, artık donmuş bir evredir ve biyolojik olarak asla çözülemez. Çünkü cennet müjdesiyle kuşatılmış bir gencin bedenine doladığı bombalar ve edindiği ezber, fitilin ateşlenmesinden daha önemli değildir.

“Artık bu dönemeçten sonra düzlüğe çıkarız” düşüncesinin hemen ardında cehalet denilen bir hayaletle karşı karşıya kalırız.

Allah korusun, Allah kavuştur-sun, Allah manda şifası versin dizeleri eyleme dönüşür. Kız çocuklarının hastalığı karşısında doktorlar yerine üfürükçüden, cin çıkarıcıdan medet umulur.

Peki neden önce gerçek kudrete sığınılmaz da yaverlerden medet umulur. Cehalet çocuktan ümidini kesmiştir; cinlerin de fayda sağlamayacağını kendisi de bilir. Ancak büyük kudreti sorgulamak yerine, cini ya da kendisini sorumlu tutması; onlara boyun eğdirmeden önce, onlar çoktan boyun eğmeye hazırdılar evresini boyun eğerek geçirdikleri içindir. Allah'ın verdiği canı yine Allah alır fikriyle çocuğunu gömer.

Türkiye'deki bu eşik, bu sebeplerden ötürü, aşılması mümkün olmayan engellerdir. Çünkü tüm bu eşiklerin sonuna geldiğine inanıldığında, daha yokuşun başında olduğumuzu görürüz. Çünkü aklımıza takılan her sorunun ve her şeyin Kur'an'da belirtilmiş – yazılmış olduğunu savunanlarla karşılaşırız. Her şeyin yazılmış olduğuna inananlar aynı zamanda özgür iradesinin olduğunu söyleyenlerdir.

Ancak kendi kitaplarında yazılanlardan haberleri yok gibidir. “Yeryüzünde vuku bulan ve sizin başınıza gelen herhangi bir musibet yoktur ki biz onu yaratmadan önce, bu kitapta yazılmış olmasın...” ifadesinden anladıkları şey, seçme özgürlüklerinin seçilmemiş olduğunu söylediğidir.

Ve kadınlarımız... Soframızdaki yeri öküzümüzden sonra gelen kadınlarımız... Suskun çaresiz ve çözümsüz kadınlarımız.

Kocasının kapitalizme daha iyi hizmet vermesi için onu hazırlayan kadınlarımız. Gömleğini ütöleyen, yemeğini kaynatan kadınlarımız.

Gece yatağına sessizce girer. Kendisinin mutlu olmasını kocasının mutluluğunda görür. Güne şükreder, bereket duasını eder ve doğacak çocuğunun oğlan olmasını diler.

Bu kadın gülmez, kahkaha atmaz, neşelenmez. Beyine laf söylemez. O ne demişse baş eğer. Tartışmaz – Bilmez – Ses çıkarmaz. Okumaz – Yazmaz – Herhangi bir çalgı aleti çalmaz. Sokakta kimse-nin gözüne bakmaz. Ama erkeğinin üzerine kuma getirmesini ses etmez. Etken-edilgen, somut-soyut, materyalist-idealist, diyalektik-du-rağanlık gibi sözcükleri hiç anlamaz, bilmez.

Ateistler için bu daha merdivenin başıdır; çünkü çocuk doğmuş ve nazarlığı dualarla giysisine iliştilmiştir. En büyük asker bizim asker sloganıyla uğurlanır. Geri dönmezse, “Hak” yolunda ölmüştür. Merdiven basamakları bununla da bitmez. Seksen iki bin cami, günde beş kereden altmış senede 9 milyar kez ezan okur.

Ve her 9 km2 içinde bir ibadet-hane-cami vardır. Bu alana dağlar, tepeler, ovalar, nehirler de dâhildir.

Eğer bunları elerseniz, her bir kilometrekare içinde bir cami mutlaka karşınıza çıkacak demektir.

Tuhaftlık şuradadır ki 60 senelik ömrümüzde 90 bin kez dinlediğimiz ezanın tamamı hakkında hiçbir fikrimiz yok gibidir.

“Allah her şeyden büyüktür. Allah’tan başka hiç bir ilâh olmadığını biliyor ve ilân ediyorum. Muhammed’in, Allah’ın elçisi olduğunu biliyor ve ilân ediyorum. Haydi namaza koşun. Haydi kurtuluşa koşun” der.

Cemaatle kılınan namazın, tek başına kılınan namazdan yirmi yedi derece daha faziletli ve sevabı da münferiden kılınan namazdan 27 kat daha fazla olduğu söylenir. Allah’ın ilâh olduğu dışında en dikkat çekici yan ise namaza koşmamız gereğidir. Yoksa 27 kat sevap kazanmak için midir bu koşuşturma?

Ateistleri kuşatan dikenli çemberlerden birisi de hiç kuşku yok ki sosyalist örgütlenmelerdir ki bu yapılar “inanç” özgürlüğüne karşı olmadıklarını dile getirir. Bu acınası sözcüğe isterseniz başka bir boyuttan bakalım.

İnanç; inanmayla ilgili bir kavramdır ve nesnelliği yoktur. Şimdi... Suyun çinko olduğuna inanmış birisini ele alalım. Onun hakkında ne düşünürsünüz? Büyük olasılıkla aklını yitirmiş dersiniz değil mi? Ve suyun çinko olduğuna inanmış birisine fazla diyecek lafınız olmayabilir. Ancak suyun çinko olduğuna inananlar artar ve bu görüşe tapınma başlarsa, toplumsal delilik olduğunu düşünürsünüz.

Bu örneği basitleştirmemizin nedeni, neyle karşı karşıya olduğumuzu daha iyi görebilmektir. Çünkü inancı çinko dahi olmayan, olmamış olan, yokluk olan, hiçlik olan

bir inanışın; çinkodan daha değerli ve daha mertebeli olduğunu söylemiş olmuyor muyuz din özgürlüğünü savunurken?

Din, öncül bir hareket değildir, doğru. Ezilen sınıf içinde inananların olması da kaçınılmazdır. Bu düşünüş de doğrudur.

Ancak suyun çinko olduğuna verdiğiniz aşırı tepkiden, çok daha azını neden din konusunda vermediğinizi de sorgulamanız gerekir. İşte, Türkiye’deki ateistlerin durumu bu denli zor ve bir o kadar da dikenli bir yoldur.

Türkiye’de ateist olmanın diğer bir zorluğu da kırk nedenimizin en başında örgütlülüğümüzün olmamasıdır. Diyanet bütçesinin detayı bile, otuz dokuzuncu sırada yer alır.

Evet... Akıldışı bir tarihe tanıklık ediyoruz. Çağlar ötesinden günümüze taşınan dinsel doktrinler toplumları köle-inanç ekseninde hizalamaya çalışıyor. Bu tarihsel sapkınlık; balıkçıların, toprak emekçilerinin, sanayi işçilerinin, kafa emekçilerinin ve maden emekçilerinin tarihsel birikimlerini; zenginlerin, tefecilerin, bankerlerin sofralarına ve onların işlediği suçları örtmekte kullanılıyor. Patrikhaneleri ve Ortodoksluğu, yoksulluk ve cehalet besliyor.

Çevremizi saran çitler o denli hızlı yol kat ediyor ki, biz daha birini kesmeden diğer çitler kuşatmaya devam ediyor. İnsanın doğasını, aklını, geleceğini, sevgisini ve birikmiş emeğinin hırsızlığını sürdürenlere, / yine şükredenler şükür dileyerek sahip çıkıyor.

Ve bu sebeple, Emeğin kurtuluşu / Emperyalizmin en güçlü kaldıraç kollarından biri olan inanç kolunun kırılmasıyla olası hale gelecektir. Ve şükredilecek bir dünya / ve bu sebeple yerini başkaldıran bir dünyaya bırakacaktır.

**Adolf Hitler, Başkan Paul von Hindenburg tarafından
Almanya Şansölyesi olarak atandı.
Hitler Nazi Almanyası'nın tek lideri oldu. Daha sonraları,
toplamda 50 milyon insanın ölümüyle sonuçlanan
2. Dünya Savaşı'nın başlamasına neden oldu.**

Rus Ordusu, Nazilerin 1 buçuk milyonu Yahudi olmak üzere yaklaşık 2 milyon kişiyi sistematik biçimde öldürdükleri ünlü Auschwitz Kampı'nı serbest bıraktı.

İran Şahı Rıza Pehlevi, köktendinci Ayetullah Humeyni'nin liderlik ettiği kitlesel gösteriler ve ayaklanma sırasında ülkesini terk etti. Şah ülkesini 1941'den beri yönetiyordu ve İran'ı batılılaştırma girişimi başarısızlıkla sonuçlandı.

**Başkan Abraham Lincoln tarafından
ABD’de köleliğin kaldırıldığı
Özgürlük Bildirgesi
(Emancipation Proclamation)
yürürlüğe kondu.**

İngiliz mucit Henry Mill ilk daktilonun patentini aldı.

Hollanda'da ötanaziyi yasallaştıran karar yürürlüğe girdi.
Hollanda, ölümcül durumdaki hastalara hayatlarını sona erdirmeye hakkı veren ilk ülke oldu.

Militan Materyalizmin Güncelliği

Alev Alaca

Türkiye, AKP'nin iktidarda olduğu son 11 yıl boyunca, tarihinde hiç görmediği gerici uygulamalarla tanıştı. Kuşkusuz, tarikatlarda, tekkelerde, şeyh dergâhlarında ve kara cehaletin yuvalandığı her yerde üreyen İslamcı gericilik her zaman Türkiye'de egemen düzenin bir parçasıydı. Ancak ilk defa İslam, laiklik prensibini bu derece parça parça edercesine devletin tamamına çöreklenmiş, toplumsal yaşantının her alanını kendi karanlığına boğmaya çalışır bir hale gelmişti.

İrili ufaklı pek çok skandal yaşadık bu dönemde. Gün geldi başbakanın ağzından “biz dindar gençlik yetiştireceğiz, siz çocuklarınızın tinerici mi, ateist mi, büyüklerine isyankâr mı olmasını istiyorsunuz?” sorusuyla karşı karşıya kaldık; gün geldi AKP Zonguldak Milletvekili

Özcan Ulupınar'ın “ateistten kimseye fayda gelmez” sözünde olduğu gibi, cehalet kadar saldırganlık dolu, ateistleri makbul olmayan vatandaş, hatta “katli vacip” ilan eden söylemlere maruz kaldık. Ne var ki gerici karanlığın ülkeye verdiği en büyük zarar 4+4+4 eğitim sisteminin yasalaşması, tüm eğitim sisteminin dinselleştirilmesi oldu. Bu konuda da en kritik açıklama gerici partinin Malatya Milletvekili Mustafa Şahin'den gelmişti: “Siz bu eğitim sistemini getirirseniz imam hatipler yine parlayacak diyorlar. Parlarsa kim zarar görür? Bu ülkedeki ateistler, marksistler. Din ve devlet düşmanları. Millet düşmanları zarar görecek.”

Önemli olduğu ve yazının ilerleyen kısımlarında değineceğim için uzun uzun alıntılama gereği duydum; zira ben bu yazıda Şahin'in tanımladığı iki düşman olan ateistler

**İSLAM KENDİ
ÖĞRETİSİNİ VE YAŞAM
TARZINI TARTIŞMAZ,
DAYATIR!**

ve marksistler arasındaki mesafenin Şahin'in zannettiği kadar yakın olmadığını ve fakat onun gibi gericilerin korkularını gerçeğe dönüştürecek kadar yakınlaştırılması gerektiğini savunacağım. Bunun için de hem bir kavram, hem de tarihsel bir deneyim olan militan materyalizmi ele alacağım.

Ateistler Ne Yapmalı ?

Yazıya bu çok kritik soruyla başlayalım. Bugünün Türkiye'sinde ateistlerin amaçları ne olmalıdır? Bu konuda, hayatım boyunca İslamla didişmiş bir ateist olarak vereceğim yanıt basittir: Gericiliği, son on bir yılda ele geçirdiği toplumsal mevzilerden söküp atmalıyız. Bunun için de örgütlü olmaya ihtiyacımız var. Tecrübemiz bize köşemizde oturup tek başına mutsuzluğumuzu beyan ederek, İslamın şu veya bu hurafesini didikleterek, sadece kendi elimizin kolumuzun değdiği insanlara ateizmi anlatarak

bir yere varamadığımızı öğretmiş olmalı. Karşımızda, kendisi modern toplumsal yaşantıya aykırı olsa da o yaşantının en önemli örgütü olan devleti ele geçirmiş ve bize sivil değil, basbayağı resmi yollardan saldıran bir “kara gericilik” var. Bununla bol bol dalga geçebilir ya da facebook sayfalarımızdan bilimsel aydınlanmanın ışığını yaygınlaştırmaya çalışabiliriz, ama faaliyetlerimizin ateist bireyler olarak yaşantımızda, özgürlüklerimizde kalıcı iyileşmeler yaratmasını istiyorsak;

(1) sadece kendimiz değil tüm ateistleri kapsayacak sonuçlar elde etmeli,

(2) elde ettiğimiz sonuçların bekçisi ve takipçisi olmalıyız. Bu, bireysel yapılabilecek bir iş değildir.

Ateistlerin Türkiye’de acilen resmi ve kurumsal olarak temsil edilmeye ihtiyacı vardır. Bu kurum, ateistlerin bir vatandaş olarak hak ve özgürlüklerini gözetmeli, bunların doğrudan ya da dolaylı olarak ihlal edildiği durumlarda hukuksal adımlar atmalı, ayrıca sürekli olarak islamcı gericiliğe karşı ideolojik mücadele vermelidir.

Ama her şeyden önce samimi olalım ve ne kendimizi, ne de bir-birimizi kandırmayalım. İslam, asla ve kat’a ateizmle barış içinde, aynı toplumda yan yana yaşamaz. İslam baskıcı, yayılmacı ve yok edicidir. Kendilerine aykırı her düşüncüyü varlıklarını tehdit eden bir düşman olarak algılar ve bu düşüncüyü taşıyan kişilere, sayıları ne kadar az olursa olsun saldırırlar. Anakronik oldukları, yani modern topluma aykırı oldukları için, bu saldırganlıkları sadece doğrudan İslam karşı olan düşüncelere değil, dolaylı olarak ona zarar verecek düşüncelere de uzanır. Örneğin bir gericiye “çocuklarımıza modern, bilimsel eğitim vermeliyiz” dersanız size “çocuğumu Allah’sız mı yapmak istiyorsun” diye hırlar. Kadın erkek eşitliğinden bahsederseniz, “kızımı fahişe mi yapacaksın” diye saldırır.

ONLARIN SINIRSIZ ÖZGÜRLÜĞÜ, BİZE SALDIRMA ÖZGÜRLÜĞÜDÜR. ESARETİMİZDİR

Özetle ateistler, inançsızlıklarını saklayarak ve dışı açık yaşantılarında, kendilerine karşı alabildiğine saygısız ve saldırgan olan İslamın, sınırları ısrarla net çizilmeyen “değerlerine” saygı göstererek yaşamak zorunda kalmak istemiyorlarsa; İslamcı gericiliğin dışının tırnağının sökülmesini, öncelikle de bugün çörelendiği toplumsal mevzilerden sökülüp atılmasını sağlamalıdır. Bunun için ise ateistlerin sadece kendilerinin örgütlü olması da yetmez; İslamcı gericiliğin bugün sahip olduğu toplumsal güçten rahatsız olan diğer toplumsal örgüt-lülüklerle ittifak içerisinde hareket etmesi, hatta onlara İslam karşısın-

daki tutumlarında öncülük etmesi gereklidir.

Dediğim gibi, ne kendimizi, ne de bir-birimizi kandırmayalım. Bunları söylediğimizde burnumuza sınırları belirsiz bir “inanç özgürlüğü” dayayacak olanlara “hadi ordan!” demeye hazır olalım. Her özgürlük, ancak sınırları tanımlandığı müddetçe meşrudur. Bugün İslamcı gerici güruhun ele geçirdiği inanç özgürlüğü ramazanda sokakta yemek yiyene saldırma, başı açık kadına tecavüz etme, ufacak çocuğa zorla din dayatma, ateistlere hakaret etme özgürlüğüdür.

Bu özgürlük bizim esaretimizdir.

Eğer onların istediği gibi bu ülkeden defolup gitmeyeceksek, hayatımız boyunca Nazi Almanyası'ndaki Yahudiler gibi gizli saklı, her an yok edilme tehlikesinde yaşamayı kabullenmeyeceksek; örgütlenecemiz ve islamcı gericilikle sadece sahip olduklarımızı savunmak için değil, kaybettiklerimizi de geri almak için mücadele edeceğiz.

Militan Materyalizm

Militan materyalizm kavramı ilk olarak 20. yüzyılın başlarında kullanılmış olsa da içeriği daha eskiye dayanıyor ve özetle materyalist düşüncenin dinsel dogmayı doğrudan hedef tahtasına koyan aydınlanma mücadelesini anlatıyor. Bu mücadelenin o dönemde başlıca dayanak noktası bilimde yaşanan ve hristiyanlığın dogmalarını sarsan gelişmelerdi. Öyle ki örneğin Rus materyalistleri ellerinde teleskop, köy köy gezip, cahil köylülere "bak gökte Allah yok, ay var, gezegenler var." diye aydınlanma mücadelesi yürütüyorlardı. Bu mücadele, bugün ne kadar sığ görünürse görünsün başarıya ulaştı ve Avrupa'yı dünyanın dinsel dogmalardan en arınmış coğrafyası haline getirdi.

Bu mücadele Osmanlı'ya hiç uzanmadı. Öyle ki gökte Allah değil gök cisimlerinin olduğunu köylülere anlatmak şöyle dursun, yalnızca gözlemlemeye çalışan müneccimbaşı Takiyüddin'in rasathanesi, meleklerin bacaklarını dikizlediği ve böylelikle depreme sebep olduğu gerekçesiyle padişah 3. Murat tarafından topa tutturularak yıkılmıştı. Cumhuriyet'in kurulduğu yıllarda Osmanlı'dan devralınan cehalet bi-

raz olsun aydınlatılmaya çalışıldı, bilhassa 1930'larda eğitim müfredatında dinin karşısına bilimsel aydınlanma yerleştirildi ama bu da kısa sürdü. II. Dünya Savaşı'nın sonundan itibaren Türkiye'de devletin birinci önceliği komünizmle

mücadele oldu ve bunun için din, bilimden çok daha faydalıydı. Öyle ki Sovyetler Birliği uzaya ilk çıkan ülke olduğunda paniğe kapılan ve tüm eğitim müfredatını bilimselliği öne çıkartacak biçimde yenileyen ABD'nin aksine Türkiye, 1950'lerden itibaren hep daha dinsel bir eğitime yöneldi. 12 Eylül darbesinin ideolojisi "Türk-İslam sentezi" oldu. Ardından Turan Dursun, Uğur Mumcu gibi aydınların katledildiği, Sivas'ta gerici bir grup tarafından 35 kişinin canlı canlı yakıldığı karanlık yıllar geldi. Yani son on bir yılda iyice derinleşmiş olan gerici karanlık, AKP iktidarıyla birlikte başlamadı; bu topraklarda kökleri çok derine giden bir geçmişe sahip.

Biz ateistler eğer Türkiye'de hak ve özgürlüklerine saygı gösterilen vatandaşlar olarak yaşayabilmek istiyorsak, bu topraklarda aydınlanmanın ilerlemesi için mücadele etmemiz ve bunu yaparken islamı doğrudan doğruya hedef tahtasına yerleştirmemiz gerekiyor.

Ne var ki bugün, sadece islamın bilimle çelişen yönlerini öne çıkartarak bir sorgulama yaratmamız ve gericiğin toplumsal dayanaklarını zayıflatmamız mümkün değil. İslamcılar dinlerinin pek çok unsurunun bilimle çeliştiğinin farkındalar ve bunu umursamıyorlar. Diğer yandan, Turan Dursun'un öncülük ettiği, Kur'an ve hadislerdeki gerici unsurların ortaya dökülmesi de kuşkusuz önemli, ama yeterli değil. Gerici düşünceyle, salt onun kendisini zemin olarak ve güncelden kopuk bir mücadele veremezsiniz. Türkiye'li hemen her ateist hayatının bir noktasında Ayşe'nin yaşı konulu bir polemige girmişti veya "orada kastedilen doğum değil ergenlik sonrası yaş" ya da "o zamanın şartları gereği, peygamberimiz onunla korumak için evlendi" saçmalıklarına maruz kalmıştır.

Bu saçmalıklardan kurtulmanın tek yolu, tartışmayı güncel ve gerçek olana çekmektir. Bu ülkede her gün kadınlar öldürülüyor; çocuklara tecavüz ediliyor ve "rızası vardı" deniyor; devlette yolsuzluk, görevi kötüye kullanma, sıradan vatandaşın aşağılama istisna değil kural haline gelmiş durumda ve bunların hepsini müslümanlar yapıyor. 13 yaşında, yaşının iki katı sayıda erkeğin tecavüzüne uğrayan N.Ç.'ye bunun yapılabilmesi ile islamcılığın bu ülkede bu denli güçlenmiş olması arasında sıkı bir bağ var. Muhafazakârlık ahlaksızlığı, tecavüzcülüğü, pedofiliyi azaltmıyor, aksine yaygınlaştırıyor ve dokunulmaz hale getiriyor. Eskiden "dini ve

milli değerlerimi incitti” diye adam öldürüp ceza indirimi alanlar, şimdi serbestçe kadın çocuk demeden ırza geçiyor, rüşvetle semiriyor ve sadece islamcı gerici iktidara yandaşlıkları için dokunulmazlık kazanıyorlar. Ateistin ahlaksız olduğunu iddia edenler, ateistlerin binde biri kadar dahi ahlaklı davranmıyorlar.

Hedefe konulması gereken budur. Türkiye’de önce devletin, ardından tüm toplumsal yaşantının islamcılaştırması (mahalle baskısı artık hafif kalıyor), ülkeyi ve toplumsal dokuyu çürütüyor; sünni müslüman olmayan herkesin hak ve özgürlüklerini yok ediyor. Ateistler, kendi cephelerinden ancak herkes için bu gericileşmeye karşı bir bayrak yükseltmeli, insanlığın evrensel kazanımı olan aydınlanma değerlerini, başta da laikliği militanca savunmalıdır.

Kim İle Birlikte?

Yukarıda bu mücadelenin sadece ateistler tarafından yürütülemeyeceğini söylemiştik. Diğer yandan, ateistlerin bağımsız bir hat kurgulayamamaları daima onların ileri taleplerinin bir takım siyasi hesaplarda göz ardı edilmelerine sebep oluyor. Bu yüzden ateistler kendi bağımsız örgütlerini kurmalı ve islamcı gericiliğe karşı mücadelede ortaklaşabilecekleri başka örgütlerle ittifaklar geliştirmeli. Ancak bundan daha önemli bir şey var: Ateistler, islamcı gericilik karşısında ödün vermeyecekleri radikal bir duruş ile, ittifak kuracakları diğer örgütlere de öncülük etmelidir.

Türkiye’de ateistlerin potansiyel olarak ittifak yapabileceği iki toplumsal hareket olduğunu düşünüyorum. Bunlar alevi dernekleri ve sol örgütlerdir. Ben bu yazıda, bana verilen sayfa sınırını aşmamak için yalnızca ikincisini ele alacağım ve ilkinin değerlendirmeyi başka bir yazıya bırakacağım.

“TÜRKİYE’DE ÖNCE DEVLETİN, ARDINDAN TÜM TOPLUMSAL YAŞANTININ İSLAMCILAŞMASI (MAHALLE BASKISI ARTIK HAFİF KALİYOR), ÜLKEYİ VE TOPLUMSAL DOKUYU ÇÜRÜTÜYOR; SÜNNİ MÜSLÜMAN OLMAYAN HERKESİN HAK VE ÖZGÜRLÜKLERİNİ YOK EDİYOR.”

Teorik olarak ele alındığında her marksist ateist olmak zorundadır; ama iş pratiğe geldiğinde ülkemizin sosyalistleri ya islamın orasında burasında sosyalizme uygun bir şeyler bulmaya ya da “halkın değerleriyle çelişmemek”ten bahsetmeye başlarlar. Birincinin güncel örneği Türkiye’nin pek çok marksistinin, Antikapitalist Müslümanlar’ın Gezi Direnişi ve ramazanın çıkışması vesilesiyle kurdukları “yeryüzü sofralarına” doluşmak için birbiriyle yarışmış olmasıdır. İkincisi ise, islamcı gericilerin “islamın değerleri”ne atfettikleri dokunulmazlığın uşakça bir yankısı ve bir özgüven eksikliği göstergesidir.

Ateist hareket bir yandan bünyesinde kaçınılmaz olarak önemli sayıda, bazıları çeşitli sol örgütlere mensup marksist barındıracak, diğer yandan da bağımsız bir mücadele hattı oluşturduktan sonra çeşitli başlıklarda bu örgütlerle ittifak kuracaktır. Ateist hareket tüm bu süreçte Türkiye solunun din karşıındaki titrekliğini tekrarlamamalı;

aksine onlara islamcı gericilik karşısında nasıl sağlam durulabileceğini göstermelidir.

Son 11 yılın ardından biz ateistlerin kaybedecek hiçbir özgürlüğü kalmadı. Gelinek noktada açık olmasa da, ülkeyi yönetmekte olan tarikatların, cemaatlerin, dergâhların gericilik yuvası karanlık odalarında var olma hakkımız dahi olmadığı beyan ediliyor. Bu yüzden militan materyalizm, bugünün Türkiye’sinde her zaman olduğundan daha fazla güncel ve bizim açımızdan yaşamsaldır. Turan Durmuş’un, Aziz Nesin’in sergilediği onurlu mücadele, militan materyalizmin ne denli etkili olabileceğinin de göstergesidir. Örnek almamız, izinden gitmemiz gereken onlardır.

Yanlış Gerçekler

1 saat önce

Doğrunun böylesi

Çok Şükür Müslümanım

25 dakika önce, mobil ile

Cocuklarımıza onlar uyumadan ewel masal yerine Kuran-ı Kerim'den ayetler okuyalım.

Beğen · Yorum Yap · Paylaş

38 kişi bunu beğendi.

Yorum yaz...

hocam cinsel içerikli kitap ayıp kaçmaz mı ya

Beğen · Yanıtla · birkaç saniye önce

54 beğenme 1 yorum

Çarşı; "Bjk tribününde solcu olur, sağcı olur,ülkücü, muhafazakar, **ateist**, liberal, herkes olur..Çarşı için aslolan Beşiktaş'tır"

Aç

"Tanrı yoktur" diye bağırarak kafa kesen **ateist** görmedim ber ama "Allahuekber" nidalarıyla kafa kesen müslümanlarla dolu dünya.

Aç

Hep **Ateist**'ler cevap versin denir...Şimdi biz inananlar, buna cevap bulabilecek miyiz?..!!! pic.twitter.com/pgxYTArUc

Aç

Yarın 26.000 çocuk açlıktan ölecek.

Tanrın bu çocukların dualarına niye cevap vermiyor ?

Kafamda deli sandır

17:10 · 24 Eki 13

Hatun mini etekli fotoğrafıyla
"Ateistlere not:Allah var dert yok"
yazmış...Allah varsa sendeki dert
kimsede yok be ablacım.

17:10 · 24 Eki 13

4 RETWEET 7 FAVORİ

Düşmekte olan uçakta **ateist** hiç yoksa ALLAH NIYE DÜŞÜRÜYO OLM BU UÇAĞI???

Tanrım, artık bir ateist olduğum için beni bağışla Ama Nietzsche'yi okudun mu ... ? (John Fante) ... **#AteizmGüzeldir**

Yanıtla Retweetle Favorilere ekle Daha fazla

erzurumlu **ateist** olur mu ya halen kabullenemiyorum öyle bir arkadaşım var, erzurumlu dediğin dinine devletine bağlı olur halen şoktayım.

12.11.2012

#dershanemolmasaydı kuru bir toprakdık.o tekne de çamur olup şekil aldık.adeta ilahi nefha üflendi ruhumuza ve insan olduğumuzu hatırladık.

abi sen dershaneye mi gittin hira mağarasına mı?

12.11.2012 20:18

#AteizmGuzeldir Tanrı,Din,Ayet,Hadis düşünürken bir bakıyorsun bütün konularda düşünceli bir insan olup çıkıyorsun. Aç Yanıtla Retweetle Favorilere ekle Daha fazla

#AteizmGuzeldir Çalışan iki el, dua eden binlerce elden daha çok iş yapar.. Aç Yanıtla Retweetle Favorilere ekle Daha fazla

#AteizmGuzeldir Savaşlar, Felaketler, Açlık, Cinsellik, Hastalıklar gibi olaylar için DİNİ Emir ve Yasakları değil, Vicdanın sesini dinler. Aç Yanıtla Retweetle Favorilere ekle Daha fazla

Sonunda "ödü" ya da "ceza" değil,insani değerlerin gereği olduğunu düşünerek hareket etmek güzeldir

Unutulmayan Aforizmalar

7 dakika önce

#Masisterk

Devlet en büyük vergiyi alkolden alıyorsa,
En fazla parayı diyanete harcıyorsa,
İmamin maaşını sarhoş ödüyorsa,
Bu caiz midir ?
Bilemedim ki?

PUMAN

22 Kasım

İstedğin kadar inkar et, ama her insan ateist doğar :)

#AteizmGuzeldir pic.twitter.com/Iz8rVUMKIU

Aç

Yanıtla

Retweetle

Favorilere ekle

Daha fazla

Ateist Aforizmalar @Ateist_Aforizma

22 Kasım

En militan ateistin bile silahı kalemidir, kan akıtmayız, kafa kesmeyiz. #AteizmGuzeldir

Takip et

kilosu 1 lira olan meyve için cennetten kovulmamızı hala daha içime sindiremiyorum,

Ateistler Neden Örgütlenmeli

Dilaver Koman

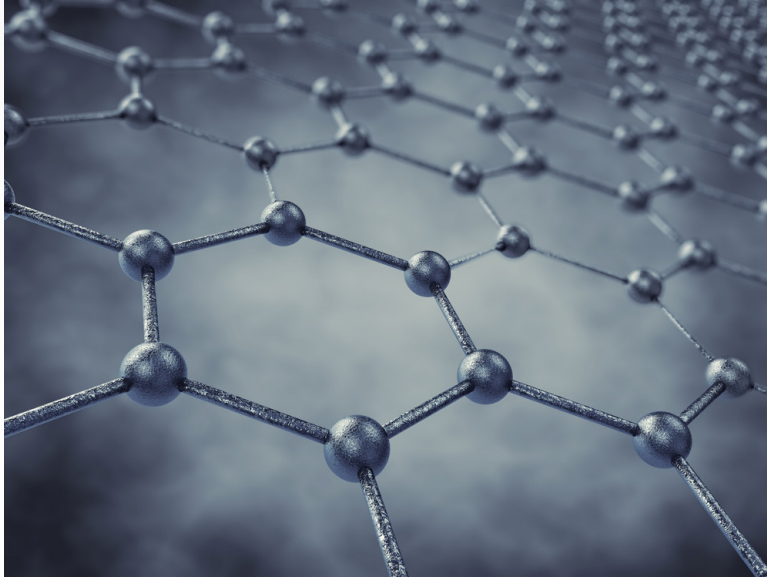
A teizm ve ateist olmak özellikle müslüman bir toplumda yaşıyorsanız zor bir iştir. Hele hele siyasi iktidar toplumu bizim ülkemizde olduğu gibi dinsel normlara, şeriat nizamına göre şekillendirmeye kalkıyorsa zorluktan da öte, sürekli bir aşağılanmayı ve korku furiasını da içinde barındırır. Avrupa toplumları burjuva devrimlerini aydınlanma ile beraber yaşadılar. Bu yüzden Hristiyan toplumlar dinsel gerici-likten daha çabuk kurtulabildiler.

Lakin çabuk derken, bu sancılı ve uzun bir süreç oldu. Cadı avları ve engizisyonlara pek çok kurban verildi.

Türkiye gibi bir ülkede dinsel gerici-lik karşı çıkarken tüm eski geçmiş tecrübeleri göz önüne almak zorundayız ve dinsel gerici-lik karşı güçlü bir bilimsel alternatif yaratabilmeliyiz. Ezanın Türkçe okutulmaktan vazgeçilmesinden bu yana, dinsel gerici-lik karşı mücadelenin orta ve reformcu kesim tarafından yapılamayacağı anlaşılmıştır. Sol kesim ise işçileri küstürmemek adına din konusuna hiç girmemekte ve dine taviz üstüne taviz vermektedir. Bu durumda dinsel gerici-lik karşı güçlü bir alternatif sağlamanın yolu ateistlerin örgütlenmesinden geçmektedir.

Aka ak, karaya kara deme cesaretini gösterebilen ateist bir hareket pek çok sorunun da çözüm yollarını bize gösterebilir. Ayrıca böyle bir örgütlen-

me, Türkiye içinde yaşayan din dışı unsurların gerçek sayısı hakkında, bize yeterli veri sağlayabilir. Toplumun %99'unun müslüman olduğu devamlı bir şekilde yinelenir. Acaba gerçekten öyle midir? Biz bunun tam tersini düşünüyoruz. Toplum içinde non-teist bireylerin azımsanmayacak bir sayıda olduğunu biliyoruz. O halde bu sayıyı netleştirebilmek ya da yaklaşık rakamlara ulaşabilmek için de ateistlerin örgütlenmesi gerekmektedir.

Aslında ateist dernek ismini, biraz da bu vurgulamaya borçluyuz. Toplum içinde en çok ötekileştirilen, yok sayılan, ahlaksızlıkla suçlanan, her türlü çirkefin üzerlerine atıldığı tek tek ateist bireyler biraz

da bu baskılar sonucu yerlerinden kıpırdayamamaktadırlar. Elbette bir de önümüzde Turan Dursun örneği var. Hiçbirimiz onun düzeyinde din ile haşır neşir olmasak da sonumuzun onun gibi olmasından korktuk; bu korku yıllarca sürdü. Devlet de bu korkunun süregitmesi için Fazıl Say örneğindeki gibi elinden geleni ardına koymadı. Ama artık bu gidişe dur demek niyetindeyiz. Ve toplum karşısına gerçek kimliklerimizle çıkma kararında-

yız ki çocuklarımız, torunlarımız bu karanlıktan nasiplerini almasınlar. Toplum ateistleri gerçek kimlikleriyle tanımak ve onların ahlaksız, otistik, serseri, lümpen bireyler olmadığı gerçeğiyle yüzleşmek zorundadır. Ateist dernek bunu sağlamanın bir anahtarıdır.

Böyle bir dernek, sıradan ateist bireye, korku çemberlerini kıramayan dindışı kitleye bir güven ortamı sağlayacaktır.

Ateist bireyler yalnız olmadığını ve ne kadar da çok olduğunu görerek üzerini saran karabasandan kurtulacak ve rahatlıkla, hiçbir şeyden çekinmeden düşüncelerini serbestçe haykıracaktır. Bu gelişme ise hem bireyin korku yapısından çıkmasını sağlayacak hem de toplumu her konuda serbestçe söz söyleyen her renkten bireye kavuşturarak toplumun yapısını daha da sağlamlaştıracaktır.

Bundan sonraki aşama, bireylerin örgütlenme yollarını görmelerinden

geçer. Bireyler dernek etrafında örgütlendikçe ve etkinliklere katıldıkça toplum içinde ne kadar da fazla sayıda olduklarını görecektir. Bu onlara ciddi bir özgüven sağlayacak, yersiz kuşkulardan arınmalarında ve kendi gelecekleriyle birlikte, sonraki nesillerin de gelecekleri için daha ciddi ve olumlu planlar kurmasına onlara yardımcı olacaktır. Bu, işin sadece bir tarafıdır. Diğer tarafı ise yardımlaşma ve dayanışma duygusunun gelişmesidir. Kendiniz gibi düşünen, davranan, ortak ve aynı değer yargılarına sahip insanlarla tanıştıkça aranızda kaçınılmaz olarak bir dayanışma ve yardımlaşma duygusunun gelişmesini sağlanacaktır. Bu ise bireylere olağanüstü bir motivasyon ve moral sağlar. İşte böyle bir dernek örgütlenmesi altında birey, artık aynı ama farklı bir şekilde ve olumlu olarak algılanan yeni bir dünyaya adımını atacaktır.

Böyle bir yardımlaşma duygusu büyüğün küçüğü eğitmesine yol açar. Böylece gerek dernek gerekse dernek üyesi bireylerde gelişen yardımlaşma duyguları ve eğilimleri,

genç nesil ateistlerin hata yapmalarının önüne geçebilecek bir etken olacaktır. TCK 216 diye bir ceza maddesi var ve bu maddeye göre halkı dinsel olarak birbirine düşürmek yasak. İyi güzel de bu maddenin içeriğine bakıldığında söz söylemeye çalışan hemen herkes

gılı bireyler olarak tüm söz ve eylemlerimizde TCK 216'yı gözönüne almak zorunda olduğumuz ortaya çıkar. O halde genç nesile de bunları aşılmalı ve yararsız kızgın ve tepki getirecek söylemlerden kaçınmalarını sağlamalı ve bu yolda onları bilinçlendirmeliyiz. İşte dernek burada da devreye girecek ve bu eğitimi üstlenecektir.

Halkı Kin Ve Düşmanlığa Tahrik Ve Aşağılama (216 Md) -1-

- 765 Sayılı TCK'nın 212/2-3 maddede düzenlenmiştir. 765 sayılı yasanın 312. maddesinde daha önce bir değişiklik yapılarak madde metnine " kamu düzeni için tehlike olacak şekilde" ibaresi eklenmişti. YTCK 316/1 de bunun yerine " kamu güvenliği için açık ve yakın bir tehlikenin ortaya çıkması " kriteri kullanılmıştır.
- YTCK 216 maddenin her fıkrasında ayrı bir suç düzenlenmiştir.
- Halkı kin ve düşmanlığa tahrik (216/1 md)
- Halkın bir kesimini aşağılama (216/2 md)
- Dini değerleri aşağılama (216/3 md)

aleyhine dava açıldığı ve bu davalar sonucu yüksek cezalar istenildiği, verildiği görülmekte. Örneğin Fazıl Say, bin senedir var olan Ömer Hayyam'ın rubaisini tweetledi diye haksız ceza alabilmekte. Bu konuda yapılması gereken yasal mücadele şimdilik bir yana bırakıldığında, bizlerin bu toplumda yaşayan ve anayasa ile ceza kanunlarına say-

Son olarak demokrasi açısından meydana gelebilecek kazanımları ortaya koymak gerekir. Demokrasi, hangi düşüncede olursa olsun tüm bireylerin düşüncelerini serbestçe ifade edebilmeleri demektir. Şimdi ateist bir derneğin kurulumuyla yaygın olarak dillendirilebilecek ateist düşünceler toplumun dokusuna da etki ederek demokrasi kültürünü geliştirecektir.

Bireyler her şeyden evvel birbirlerine tahammül edebilme yükümlülüğünde olduklarını hissederek davrandıklarında, bu kaçınılmaz olarak toplum içinde hoşgörüyü ve birbirini anlamayı arttıracaktır. Bu da Türkiye demokrasisi açısından gerçek bir kazanım olacaktır.

Bilimsel Yöntem ve Örgütlenme Üzerine

Cahit Gürsey

Bugün sıklıkla “benim bu konu hakkında şöyle bir teorim var”, “senin teorin yanlış çıktı” gibi sözler duymaktayız. “Teori” ya da Türkçe karşılığı olan “Kuram” konusunda medyanın yarattığı bilgi kirliliğinden kaynaklanan bir yanlış anlama var. Üstelik bu yanlış anlama, bilimsel yöntemin tüm alanlarına yönelmiş durumda ve günden güne yaygınlaşmayı sürdürüyor.

Bilimsel Yöntem (Bilimsel Metod), en başarılı insan zihninin yarattığı tüm bilgi birikiminin doğruluğunu ölçmek için kullanılabilecek tek ve en başarılı yöntemdir.

Çekirdeğinde, hipotezin, kuramın ya da kavramın yanlışlanabilir tahminlerle deneyimsel gerçekliğin en iyi biçimde açıklanması ve gerçeklik değerinin ölçülmesi düşüncesi yatar. Yani, doğaüstü güçler, ruhlar, cinler ve tanrılar hipotezlerin içinde yer alamaz.

Aşağıdaki 5 adım, “Bilimsel Yöntem”i oluşturur.

1) Gözlemle. Kanıta bak.

2) Bir açıklama geliştir-meye

çalış: Hipotez

3) Hipotezini deneyimsel kanıtlarla (genelde matematik tarafından desteklenen deneysel kanıtlarla) karşılaştır. Bu adım, neden bir hipotez ya da kuramın yanlışlanabilir olması gerektiğinin nedenidir. Deneyi, başkalarına başka ortamlarda da tekrarlat.

4) Eğer hipotezinle deneylerin birbirini doğrular nitelikteyse elinde bir “Kuram” var demektir. Yok doğ-

ulamıyorsa, 2. adıma geri dön.

5) Kuramını tahmin ve öngörüler üretmekte kullan.

Bir tahmin, yeni bir hipotez oluşturur ve çevrimsel çemberi yineletir. Çoğunlukla, tahminlerin doğrulanıyor olması, özgün kuramı güçlendirir.

3. ve 5. adımlar, “Akıllı Tasarım”, “Homeopati” gibi sözdebilimler (pseudoscience) tarafından atlanmıştır. Ki zaten, bazı sözdebilimlerde 3. adım olanaksızdır. Ancak 1 ve 2. adımlar varlığını koruduğu için, bilmeyen insanlara sözdebilimlerin, bilimsel gibi yutturulmasında çok kullanılırlar.

Görüldüğü gibi, bilimsel yöntem apaçık olmasına karşın, bu konudaki yetersiz birikimden ötürü insanların sıklıkla dürtüsellikçe karşı koymadan dolandırılmaya açık hale gelmesine rastlıyoruz.

Peki bu konuda ne yapabiliriz? Bu sorunun yanıtı oldukça yalın. Tıpkı “Akıllı Tasarım”cılar ya da “Homeopat”lar gibi örgütlenmemiz gerekiyor. Onlar insanları sö-

mürerek milyarlar kazanmak için örgütlenmiş olsa da, biz başlangıçta kendi dertlerimiz, sonra da milyarlarca insanın dertlerine çare bulmak için daha geniş ve daha başarılı örgütlenmeler yaratmış olmamız gerekiyor.

Örgütlenmenin bize getireceği yararları uzun uzun yazmak mümkün. Ancak bu yazıda yalnızca 5 tanesini aktaracağız:

1) Kendi disiplin(ler)imiz ve diğer tüm disiplinlerdeki son bilimsel gelişmelerden haberdar olmak. Yeni şeyleri öğrenmek için tüm literatürü taramak, birkaç atölye, kongre ve çalışmaya katılmış olmak günümüz için yeterli değildir. Örgüt-lülüğümüzü sıkı tutarak birçok konudaki gelişmeyi izlemeye ve hatta bizzat yaratıcısı olmada daha ileri gidebiliriz.

2) Kendi araştırmamız ile yayınlayacağımız topluluk arasında bir iletişim kurmak ve yayınlayacağımız topluluğu daha da genişletmek.

İyi örgütlenmiş bir bilimsel topluluk, kendisinin her bir ülkeden gelen üyelerinin eleştiri ve katkılarıyla ortaya daha da nitelikli araştırmaların çıkmasına yardımcı olacaktır. Bu noktada, bilim alanının açık veri standardı olan Open Science Data'nın sağlayacağı katkı çok daha büyük olacaktır. Özellikle araştırma maliyetlerinin düşmesi ve açık verinin herkes tarafından yorumlanabilmesi gibi özellikler, bilimsel yöntemle düşünenleri sözdebilimcilere karşı daha

sağlam bir noktaya taşıyacaktır. Bu nedenle örgütlenirken bir Açık Veri topluluğunun (ve hatta bir de Özgür Yazılım topluluğunun) parçası olmak önemlidir.

3) Kendi ağımızı genişletmek.

Sosyal yaşamdan, kariyere dek her şeyin kişisel ağlar üzerine kurulu olduğu bir çağda yaşıyoruz. Örgütlenmenin en güzel yanı, sırt sırta birçok konuda dayanışabileceğimiz yol arkadaşlarımızın sayısını artırmaktır.

4) Medya ile bağlantı kurmak.

Kalabalıklaşan bir bilimsel topluluk, ister istemez medyanın ilgisini çekmeye başlayacaktır. Bugün Yüksek Lisans ve Doktora düzeyinde

çalışmalarda karşımıza çıkan Bilim İletişimi, uygulamada özellikle Richard Dawkins ve Carl Sagan gibi öncüler tarafından başlatılmış biçimde yaşamın birçok alanına yansımış biçimdedir. Artık dünya halklarının bilimle iletişim kurmasının önünde medya güçlü bir blok

olmak yerine, zaman zaman bilimi halka daha doğru bir biçimde yansıtmayı seçmek zorunda kalmaktadır.

5) Bilimsel araştırma hazzının tadını çıkarmak ve bu hazzı paylaşmak

Bugün hepimiz Archimedes'in dışarı "Eureka" diye haykırarak fırladığında yaşadığı coşkuyu kavrayabiliyoruz. Yazık ki, kendisinin çağında iyi örgütlenmiş bir bilim insanları topluluğu olmadığı için, coşkusu o

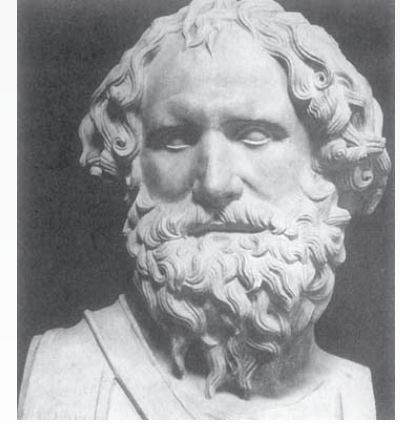
topluluk yerine kralla paylaşmak zorunda kalmıştı. Aynı acıyı yaşamamak için daha iyi örgütlenmemiz şart. Türkiye koşullarında, bilimsel yöntemin daha çok kişiyle buluşturulması için, hemen örgütlenme yoluna girme hevesini içimizde yeşertmeliyiz.

kaynaklar:

http://atheism.wikia.com/wiki/Scientific_method

<http://esof2014.org/programme-tracks2/why-you-should-participate>

http://en.wikipedia.org/wiki/Open_science_data

Teknoloji

Bizim gibi ülkelerde kişisel veriler, kötü niyetli kişilerin eline geçerse çok üzücü sonuçlar yaratabilir. Kişisel verileri toplamayan ürünler de, tanrı inancı taşımayan kişiler için bu yüzden çok değerlidir.

Google'da yaptığımız her arama, arama sonucunda tıkladığımız site ve sitede yaptığımız gezintiler kayıt altında tutulmaktadır. Tüm bunların sonunda, olası yaşamız, cinsiyetimiz ve ilgi alanlarımıza dair bilgilerle birlikte tam bir fişlemeye maruz kalırız. Eğer gmail adresimizle kayıtlı olarak arama yapıyorsak, fişleyicilerimize sunduğumuz bilgilerin miktarı kat-

Duck Duck Go

lanarak büyür. Bu bilgileri şimdilik Google, Türkiye'de hükümetle paylaşmasa da, 3. parti siteleri ve uygulamaları için bir garanti yoktur.

İşte bu nedenle, Duck Duck Go adlı arama motorunu kullanmak

hayati önem taşımaktadır.

<https://duckduckgo.com/> adresinden erişilebilen bu açık kaynaklı ve özgür teknoloji ile tüm aramalar anonim olarak yapılmakta, hiçbir kayıt tutulmamaktadır.

Şimdilik Google kadar iyi sonuçlar getirmese de, son 3 yıldaki ilerlemesi göz önünde tutulursa, Duck Duck Go, kısa bir süre içinde çok yaygınlaşacak gibi duruyor. Biz de şimdiden kullanmaya girişsek, yararımıza olacak.

Cahit Gürsey

ateistdergi.com 21

Aydın Türk

Ateizmi Anlamak

“Ben aslında ateizm terimini sevmiyorum. Bizim düşüncemize bir isim vererek, dinlerle, diğer dogmatik inanç sistemleriyle, mitolojilerle ya da dünya görüşleriyle aynı kefeye koyuyorlar bizi.”

Aydın Türk bu cümlelerle başlayarak kitabının farklı olduğunu en baştan ortaya koyuyor ve bizi daha fazlasını okumaya teşvik ediyor adeta. Peki kimdir Aydın Türk?

Aydın Türk Balıkesir’de doğdu. Türkiye’den ve ABD’den mühendislik alanında lisans ve yüksek lisans dereceleri bulunan Aydın Türk, lise ve üniversite yıllarından itibaren bilim, felsefe ve din konularına ilgi duymuş, bu konularda araştırmalar yapmıştır. 1999 yılından beri internete ateizm, bilim, evrim teorisi, felsefe ve kozmoloji gibi alanlarda tartışmalara katılmış ve web sayfaları hazırlamış olan Aydın Türk’ün bu konulardaki makaleleri internetteki pek çok site ve blog sayfasında yayınlanmıştır. Aydın Türk’ün hazırladığı veya kurucu ekibinde yer aldığı bazı web siteleri ve forumlar “Bilimsel Düşünce”, “Ateizm”, “Ateizm ve Din” (Ateizm.org) sitesi, “Ateistforum”, “Düşünce Dünyası” ve “Bilim ve Din”dir. Kurduğu veya katkıda bulunduğu sitelerden özellikle “Ateistforum” ve “Ateizm ve Din (Ateizm.org)” web siteleri internete Türkçe olarak Ateizm konusunda en fazla bilinen ve kaynak gösterilen siteler arasına girmiştir. Bu siteler adına iç ve dış basına çeşitli röportajlar vermiş olan Aydın Türk, yurtdışında Türkiye’de ateizm konusunda bağlantı kurulan ve fikri alınan kişiler arasındadır. BBC’nin “Darwin’s Dangerous Idea” isimli belgeselinin islami yaratılışçılık kısmı için yapımcılara danışmanlık yapmış olan Aydın Türk, AAI (Atheist Alliance International), Skeptic Society ve Richard Dawkins Foundation gibi bazı kurum ve gruplara da Türk ateizmi konusunda bilgi vermiştir ve Türk ateizmini yabancılara tanıtmaya gayesi güden Turkish Atheist sitesinin de sahibidir. Evli ve iki çocuk sahibi olan Aydın Türk, ABD’nin Arizona eyaletinde yaşamaktadır.

“Toplumsal Muhalefet” denilince akla gelen genellikle politik akımlardır, ancak ateizmi bunların içerisine eklemek nedense çoğunlukla aklımıza gelmez. Daha da ötesi,

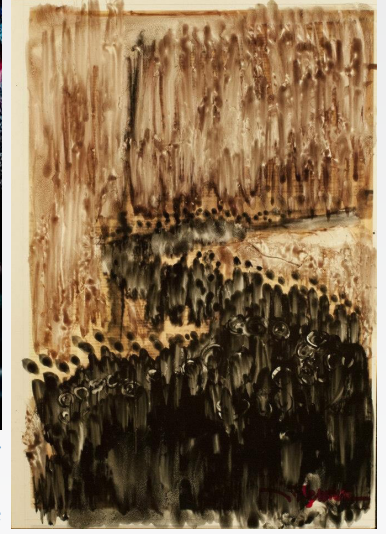
ateizm bir felsefe ya da düşünce akımı olarak ele alınmamaktadır. Ateizmi Anlamak kitabı, bu bakımdan ilklerden biridir diyebiliriz, çünkü kitabın tümünde ateizm bir düşünce olarak savunulmakta ve çeşitli kutsal kitap alın-tılarından evrim teorisine kadar, ateizmi tam anlamıyla irdeleyen ve bir teistin sorabileceği her soruya cevap verebilen, dahası karşılaştığımız tüm teist argümanları başarıyla çürütebilen bir kitap. Yanı sıra yazar, ateizmin ve ateistlerin sanılanın aksine tü-kaka olarak tabir edilen, ahlaksız ve kötü insanlar olmadığını da müthiş bir anlatımla başarıyla ifade ediyor. Ateizme yeni adım atan herkesin okuması gereken bir kitap olduğunu düşünüyorum. Ayrıca teistler okursa, düşüncelerinin de değişeceğine inanıyorum, çünkü her satırda dinlerin, tanrının ve kutsal kitapların insan elinden çıkma olduğunu hissediyorsunuz, dahası bugüne kadar bildiklerinizin aslında ne kadar “dayatma” olduğunu görüp, sorgulamaya başlıyorsunuz.

Kitapta dikkat çeken ve oldukça geniş yer bulan konulardan biri de bilim insanlarının çoğunluğunun ateist ya da agnostik oluşu. Örnek olarak yazar burada Nature Dergisinin kendi alanında etkili lider ve bilim adamları arasında yaptığı anketi vermiştir. Buna göre Tanrı inancı konusunda bilim adamları arasında yapılan anketlerde, ateist, agnostik oranı her yıl artmıştır. Günümüze baktığımızda, dünya üzerindeki en ünlü ateistler olarak yine bilim adamlarını görürüz; Richard Dawkins – biyolog, Stephan

Hawking – fizikçi, daha geriye dönük olarsa karşımıza Charles Darwin ve Albert Einstein çıkmakta; hepsi de kendi alanlarında dünyaca tanınmış bilim insanları olarak tarihte yerlerini almışlardır. Dünya üzerinde yapılan çeşitli istatistiksel çalışmalara da değinen yazar, aslında bu tür değerlendirmelerin eksik olduğunu ve belli kriterler çerçevesinde yapıldığından, tam manasıyla inançsız-ateist-agnostik-deist-panteist kişileri tam kapsamadığını da belirtmiştir.

Kitabı Propaganda Yayınlarından temin edebilir, basılı ya da pdf olarak okuyabilirsiniz. propagandayayinlari.net/ateizm.html

Tijen Sucu

Bu konsept ise, Çöpten toplanmış yanlış basılmış matbaa çıktıları, birtakım solventler kullanılarak oluşturulmuş, ve daha sonra stüdyo ortamında milimetrik kadrarlar alınarak çekilmiş fotoğraflardır. tüm çalışmalar milimetrik. atıl durumdaki “Çöp” diye adlandırdığımız, iğreti materyallerin bile birer sanatsal objeye dönüştürülebileceği hedefi ile oluşturulmuş çalışmalardan birkaç tanesi.

Cemha İlmiş

İstanbul’da ateist bir sanatçı...

Cemha İlmiş’le tanışıyoruz soğuk bir aralık gününde. Kendi ağzından ateist olma hikayesini dinliyoruz ve ardından içimizi ısıtan gülümsemesi ve çay eşliğinde eserlerine göz atıyoruz. Bizim normalde çöp olarak adlandırdığımız materyallerin nasıl da birer sanat eseri haline gelebileceğini görüp şaşkınlıkla sanatçının atölyesinde turumuza devam ediyoruz.

1975 yılında, Malatya’da hayata merhaba demiş Cemha. İlk, orta ve lise eğitimini Malatya’da tamamladıktan sonra, 1998’de üniversiteye başlamış. Üniversiteye kadar olan dönemi kısaca şöyle anlatıyor sanatçı: “Feodal ve muhafazakar yapının güçlü olduğu orta halli, memur bir ailenin mensubuydum. Soru sormaya ve aynı zamanda korkmaya 7 yaşında başladım. Fakat bu soruları sadece kendime sorma cesaretim vardı. Çünkü bu soruların cevabını verecek ne bir anlayış ne de bilgi sahibi bir çevreye sahiptim. Kitaplarla tanıştıkça daha çok cesaretlendim ve bu soruların üzerine gitmeye başladım.”

Düşünün; henüz 7 yaşında sorgulamaya başlıyorsunuz, üstelik muhafazakar bir çevrede ve ailede büyümenize rağmen.

Sanatçı Cemha 1998 yılında üniversiteyi kazanıp İstanbul’a geldiğinde, çevre değişikliği ve insanlar, yaşadığı çevreye göre oldukça değişiyor ve burada aklının zincirlerini kırma çabalarına sorularla yine devam ediyor. Bu süreçte, hala inanan ve dinin gereklerini yerine getiren biri olmasına rağmen, soru sormaktan hiçbir zaman vaz-

geçmiyor. 32 yaşına geldiğinde, Kur’an Meali’ni okumasıyla, bir gecede tüm zincirlerini kırıp atan Cemha, kendi deyimiyle “tertemiz” olduğunu söylüyor bize. Carl Sagan, Turan Dursun, David Attenborough, Charles Darwin, Stephen Hawking’in kitaplarıyla ve belgeselleriyle de tanışıp sorularının bir çoğuna cevap alabildiğini görüyor ve bugüne kadar hayatının merkezine koyduğu İslam ile tüm bağlarını silip atıyor. Yine kendi deyimiyle adını hatırlayamadığını söylediği bir fizik profesörünün dediği gibi bu bağları silip atması “deri değiştirmek” kadar kolay olmuş. “İyi bir insan olmak için bir Tanrı’ya ihtiyaç duymuyorum” diyen Cemha, “Sahip olduğum en güzel şey, bir dine sahip olmayışımdır” cümlesiyle sözlerini bitiriyor ve eserlerini yarattığı atölyesinde yolculuğumuz devam ediyor.

“Farklı basit materyaller kullanılarak sanatsal birer obje yaratılabilme çabası ve mücadelesi içindeyim...” diyor Cemha İlmiş.

“İyi bir insan olmak için bir Tanrı’ya ihtiyaç duymuyorum”

Tijen Sucu

“Bu çalışmalarım, karışık teknik, yağlı boya, akrilik boya kullanılarak yapılmıştır. Soyut alışmalar ve tipografik çalışmalar olarak ayırdım. Tipografik alışmalar oluşturulurken önce bir manifesto oluşturulup daha sonra bu manifestonun içindeki kelimeler bir araya getirilip kompoze edilmiştir.”

“Bu alışmalar tual üzerine ve ahşap üzerine ağaç tutkalı,şase boyası, heykel kili, yağlı boya teknikleri bir arada kullanılarak yapılmıştır. Çalışmaların ebatları birbirinden farklıdır.”

1976 yılının bahar aylarında kendi iradesi ve isteği dışında Dünya denen gezege-ne adımını attı. Bu adımını atarken ağlamadığına bizzat annesi tanıklık etti. O zamandan belliymiş ne acaip bir şey olacağı.

Küçüklüğü yokluk içinde geçti. 12 Eylül döneminde evde hep yerlerde oturduğunu, hatta bir çatışma anında serseri bir kurşunun evinden içeri girip annesinin yokluktan mütevellit yıllarca kullanacağı perdeyi delip duvara isabet ettiğini, uzaktan bir akrabasının polis tarafından kovalanan solcuların kaçış istikametinde işinden evine gelirken hiçbir suçu olmadığı halde vurularak öldürüldüğünü, babasının her gece eve geç geldiğini, bazı kağıtları ve kitapları sobada yaktığını, annesinin o dönemlerde babasıyla nedenini bilmediği kavgalarının olduğunu, abisiyle (kendisinden 4 yaş büyük) hep evin holünde Demokratik Almanya-İngiltere maçları yaptıklarını, hatta bu maçların birinde kaleye gitmekte olan (!) golü engellemek için kapalı olan kapının camından içeri girip ellerini kestiğini dün gibi hatırlar.

O zamanlar İstanbul'un avrupa yakasında (Fatih'te) oturuyorlardı. O 6 yaşındayken anadolu yakasına taşındılar. Sonrasında ilkokul dönemi başladı. İlkokul 5 e kadar ne dinle ne de başka birşeyle alakası vardı. Babası militan bir solcu idi. Annesi de islamiyetin bazı gereklerini yerine getirmeye çalışan kendi halinde bir müslüman. Babasının gece geç gelmeleri, sobada yakılan kitapları ortaokul sonlarına doğru anlamaya başladı. Duvarlara slogan yazarmış ve sobada yaktıkları dükkanda hazırlanan bildiriler ve dağıtılacak kitaplarımış. Lise yıllarında babasına keşke o kitapları hiç yakmasaydın demiş ve babasından okkalı bir küfür yemişti. Şaşırmayın; çünkü babası anadolu yakasına taşındıktan sonra geçen seneler boyunca, hemen hemen her gece eve sarhoş gelen, her sohbetinde solcu

kelamlar eden, emeği savunan bir insan olmaktan çıkmış, allahtan, kitaptan, muhammedden, namazdan, oruçtan bahseden; içkiyi bırakan ve bağınaz düşüncelere yavaş yavaş yönelen bir insan oluvermişti. Bu değişimi anlayamıyordu. Abisi ise üniversiteye gitmişti. Abisi de (belki babasının etkisiyle) üniversite yıllarında içkiyi bırakıp namaza başlamıştı. Abisinin lise yıllarında yılbaşlarını arkadaşlarında geçirip eve sarhoş geldiğini de bilirken bu değişime anlam veremiyordu.

Bu değişimleri anlayamamasının nedeni aslında kendi düşüncelerinin hep sabit kalmasından dolayı idi. Her zaman içinde bir soru işareti vardı. Neden varız? Neden yaşıyoruz? Sebep ne?

Bunları babasıyla ve abisiyle konuşamıyordu. Çünkü aldığı cevaplar onu tatmin etmiyordu. Bu arada babası eve sürekli dini kitaplar getiriyordu. Lise yıllarına sorgulamaları had safhaya ulaşınca kendi kendine bir karar aldı. Artık bunları düşünmeyecek kendisini sadece eğitime verecekti. Çünkü gitgide kafayı sıyırmaya başlıyordu. Üniversiteye gitti. Orada yalnızdı. Baskı yoktu. 3. sınıfta okul bitip de eve döndüğünde Kur'an ile tanıştı. Bir kandil akşamıydı. O hariç, evde herkes televizyondan kandil programı seyredip dualar ediyordu. Acayip sıkılmıştı. Arapça okunan dualardan ailesi aşırı etkilenmiş, pür dikkat Kur'an dinliyorlardı. Bir ara onlara okunan dualardan ne anladıklarını sorma gafletinde bulundu. O an evde kızılca kıyamet koptu. Ne imansızlığı kaldı, ne alahsızlığı, ne de sülaledeki tek çıban oluşu. Onda da şalter attı. Aldı eline Kur'an'ı, geçti odasına ve başladı okumaya. Ailesine çok sinirlenmişti; o sinirle okuduğu kitaptan hiçbir şey anlamadı.

O yaşına kadar din ile alakası şu seviyede idi; namaz kılmazdı, oruç tutardı ama en kısa süreli olanlarını, bayram namazlarına gitmezdi, cu-

maya baba-abi baskısından dolayı giderdi, yalnız olduğu zamanlarda hiç gitmezdi, dini kitap okumazdı ve sure ezberlemezdi. Yani anlayacağından koftiden müslümandı.

Neyse, daha sonra üniversiteye döndü. Okul bittikten sonra eve dönünce iş hayatına atıldı haliyle. Eşiyle tanıştı. Eşinin baba tarafı bir kişi hariç ateistti. Eşi de aynı onun gibi koftiden müslümandı. Bir ara şehir dışında bir iş buldu. Eve hafta sonları gelebiliyordu. Hafta içi yalnız kaldığından bir sürü boş zamanı vardı. O boş zamanlarda internetten Kur'an ve din ile alakalı yazılar okumaya başladı. Kafayı sıyırdığı dönemler yeniden nüksetmişti. Bir site buldu. Kur'an'ı değişik yorumlamıştı. Onun kafa yapısına uygun kelimeler kullanıyor ve anlatımı-tefsiri çok açıklayıcı geliyordu. Aynı dönemde Turan Dursun sitesini buldu. Sitedeki ateist arkadaşların alaycı (o zaman ki düşüncesi) yazıları karşısında sanki din ona aitmiş gibi hararetle bir savunma içerisine girdi. Bu tabii ki hem internetten aldığı hem de kulaktan dolma yarım yamalak bilgiler ışığında yapılan bir savunma idi. Sonra bu tutumun ona yakışmayacağını düşünerek aldı eline Kur'an ı ve "savunacaksam bari bilerek savunayım" diyerek okumaya başladı. İlk zaman sinirli bir ruh haliyle okuduğu ve hiçbir şey anlamadığı kitabı, yine hiçbir şey anlayamadan kapattı. Burada anlayamamaktan kasıt aradığı sorulara cevap bulamamasıydı. Şehir dışındaki işi bıraktı ve eve döndü. Kayınpedere ve eşinin abisine ateist oldukları ve konuştukları yüzünden tavrı almıştı. Eşi bu duruma çok üzülüyordu. Bir gün kayınpederi durumu anlamış olacak ki ona Ku'ran'ı açıp tekrar ve sindire sindire okumasını tavsiye etti. Bu arada Turan Dursun sitesindeki yazılanlardan etkilenmeye başlamıştı. Bazı çelişkili ayetler olduğu, bazılarının Muhammed tarafından yazıldığı, eski kitaplarla olan benzerliği, tarihte yaşanmış olayların din hikayeleri olarak tekrardan Kur'an'da yer

aldığı yazılar ilgisini çekmişti. Söz-konusu ayetleri okudu ve gözlerine inanamadı. Gerçekten de objektif olarak okuduğu zaman Kur'an'ın bir insan yazması olduğu kanaatine vardı. Günlerce elinden düşürmedi. okudukça içindeki müslümanlık (!) ölüyordu. Safsatalarla dolu onlarca hikayenin olduğu bu kitaba ve diğer dinlere ait kitaplara milyarlarca insanın nasıl inanabildiğini tasavvur etmeye çalıştı ama yapamadı. Dinin müthiş bir uyuşturucu olduğunu anlamıştı. Hayatından din ile alakalı ne varsa çıkardı. Bunu yaparken ki geçiş süreci de tahmin ettiğinden daha kolay olmuştu. O zamana kadar yaptıklarını sorguladı. Diğer dinleri de inceledi.

Ve artık kararını vermişti; Ateistti.

Kendisine yıllarca dayatılan Allah korkusu, yerini var olduğu kanıtlanması gereken, soyut bir kavram olduğu düşüncesi aldı. Şu an çok rahat ve huzurlu. Kendisini çok yakından tanırım. Her sabah görüşürüz. Aynada...

Sevgi ve saygılarımla...

unbeliever

Yedi yaşındaydım. Üvey bir anne geldi evimize. Sol görüşlü ancak inançlı olan babam tüm yetkileri ona verince dini bütün ve tam manasıyla yobazlık abidesi olan bu kadıncağızın ilk işi yaz tatilinde beni mahallemizin camisinde başlayan "Kur'an kursu" na postalamak oldu. En sevdiğim okul arkadaşlarımda ailelerinde de aynı yönelendirme sözkonusuydu ve kuzu gidip geliyorduk ilk günler..

İlk haftadan sonra çekilmez bir hal aldı tabii. Artık evden çıkarırken bahçedeki çeşmede abdest alıyormuş gibi yapıp aslında sadece suyla oynayarak abdest numarası yapardım. Buna rağmen gidip namaz esnasında okunması gereken

onlarca sureyi de bir güzel öğrendim. Bazı günler kursu asıp oyun oynamak için kaytıyorduk; komikti... Saçlarımızı kapattırdıkları türbanları (yemeni) rüzgara doğru tutup koşardık deliler gibi. Bir de "sühbhanke süm süm deke/ annen koyun baban tekeee!!" gibi surelerden türettiğimiz bir yandan da için için cehennemde yanmaktan tırtıştığımız tekerlemeleri seslerdik koro halinde..

Hemen hemen her yaz bu iş düzenli olarak devam etti. Semerkand'lı bir babanın çocuğu olan babam, tüm solcu proleter yönüne rağmen benim anlamını hiç bilmediğim duaları- sureleri öğrenmemden hoşnut görünüyordu. Ramazan ayları.. Heyhat.. Çukurova' nın kavurucu yaz günlerinde oruçlu olmak... O günler bana göre Allah'ın dünyadaki cehenneminin kusursuz tasarımlarındandı ve cezalarını göze alarak okul kantininde bu tuhaf perhize lıkır lıkır götürdüğüm buz gibi ayranla son verip eve döndüğümde oruçlu gibi davranıyor öte taraftan da Allah'tan nefret ediyordum.

Öyle böyle derken büyümeye de devam ediyordum tabii. On iki yaşlarında ergenliğe geçişlerimde yaz tatillerinin gelmesinden de tiksindir olmuştum kursa gönderileceğimi bilerek. Öte yandan üvey annemin batıl inançlarıyla islam miksi yapıp, ruhumda oluşturduğu baskı da giderek artıyordu. Babama örtünme(m) konusunda düşüncelerini kabul ettirmeye çalışıyordu. Neyseki bu konuda başarılı olamadı.

Yasin, tebareke, amme... Bunlar Kur'an hatmine geçişte ilk öğrenilen, daha doğrusu ezberletilen ayetler. Yıllar sonra bugün bile hafızamda bir kenarda duruyorlar, ne yazık ki geri dönüşüm kutulu bir yapıda değil belleklerimiz... Çocukluğumun unutamadığım bunaltıcı hatıraları bunlar özetle.

Bir süre sonra kadıncağız vefat

etti. Açıkcası hiç üzülmedim sadece din konusunda değil hiç bir açıdan anlayamadığım bir kişilikte olmasının da bunda büyük etkisi var. Ailemde bir halam var örneğin başı secdeden kalkmayan tabiri caizse kafayı Allah'la bozmuş bir din delisi. Ancak kimsenin tavuğuna kıst dememiş kimseyi bir taraf olmaya zorlamamıştır.

Üvey anne öldükten sonra babamla başbaşa kaldık ve baskılar da sona erdi. Böylece Allah ya da İslam'la hiç ilgim kalmadı diyebilirim. Aslında bu denli korkunç bir ucubenin nasıl olup da tanrı tahtında oturuyor olduğu da bir yandan zihnimi bulandırıp duruyordu. Öğrencilik günlerimde inançsız, agnostik ya da benim gibi nötr arkadaşlarımda varlığı ve aramızdaki konuşmalar ve sorgulamaların da etkisi oldu.

Sonra bir gün babam öldü. Gitti... Aniden... Ruhuma o güne kadarki en büyük dumuru yaşatarak gitti... Benim için çok önemliydi bu adam. Büyümüş genç bir kadın olmuştum ama babasız bir koşulu hiç mi hiç tahayyül etmemiştim.

Bunalıma, ardından da uzun bir depresyona girdim. Odadan çıkmamak, insan ilişkilerimi sığır indirgemek, tam manasıyla içime kapanmak v.b. karamsarlıklarla dolu bir sürecin içinde buldum kendimi... Ardından birkaç intihar girişimi, doktorlar, hastaneler geldi...

"Çocukluğumda çiğnediğim din kuralları yüzünden aldığım babamı Allah...!" Çünkü onu aldattım, abdest almadan namaz kıldım, Kur'an'ı tuttum, orucumu defalarca bozdum, mahallemizdeki bir oğlanın beni yanağımdan öpmesine izin verdim, bu da yetmez gibi oğlanlarla oyun oynadım haram olduğunu(!?) bile bile... Banyoya işedim, adetliken mevlütlere katıldım, "yasini sen oku" dediklerinde, regl olduğumu söylemeden inadına okudum, surelerden tekerlemeler yaptım ve en

kötüsü de Allah'tan için için nefret ettim. Cehenneminden, cennetinden, aptalca kurallarından, ürkünçlülüğünden... Aylarca süren depresyondan babamın yok olmasına dair çıkardığım sonuç buydu. Bu benim hatamdı, bütün bu kurallara uysaydım eğer bu kadar ani bir terkedilme içine de girmeyecektim; babam uzun uzun yıllar daha yaşayacaktı... vs...vs...vs...

Bu arada İstanbul'a çoktan taşınmıştık. Semt pazarından dua kitapları aldım; onlarca hem de. Kur'an okumaya başladım. Ama deli gibi, her gece ve vakit bulduğum her gündüz... Namaza başladım. Kaza oruçları da ardından... Apartmanda "Hidayet" isimli bir kadın vardı. Benimle ciddi bir ilgilenme içine girdi bu süreçte. Allah ve İslam diniyle ilgili bir sürü şey anlatıyordu. Birgün bir yemeni hediye etti bana. Örtünmem gerektiğini ve günahlarımı bu şekilde daha kolay affetireceğimden söz etti uzun uzun... Ailemdeki diğer sevdiklerimi kaybetme psikozu, yaptığım hiçbir ibadetin yeterli olmayacağı kanaati, yiyip bitiriyordu beni. Öte yandan da tam anlamıyla asosyal bir kişilik olma yolunda hızla ilerliyordum.

Birgün türban örterek çıktım sokağa... Eğitimci olan ablam ilk tepkiyi verdi akabinde. Sonra diğer aile bireyleri... Umursamadım. Bana göre bu onları hayatta tutacak bir bedeldi o günlerde. Hidayet'le en sonunda tekkesel bir yere gittik, zikir tutmuş, hopur hopur hopleyan bir sürü yaşlı kadın vardı, bir perdenin ardında da tuhaf dualar okuyan bir adamın sesi geliyordu. Açıkcası çok korktum. O gece berbat düşler gördüm. İçinde bulunduğum buhrana bu kara çarşaf, cübbeli kişilerin yardım edebileceğini sanmıyordum ki bir şeyler yanlış ve eksikti. Türbanı örtmeme rağmen dinsel açıdan kadın-erkek meselesinde kadınlar olarak adil bir statüde olmadığımız kanısındaydım. İslam, ibadet ve türbanla dolu birkaç ay yavaş yavaş sorgulamanın yön değiştirmesiyle

yerini en başta sosyalleşmeye bıraktı. Hidayet'le konuşup islamiyetdeki çelişkileri anlattım. İçime şeytanın girdiğini derhal tekrar doğru yola girmem gerektiğini, alacağım cezalar ve tabii cehennemi, orada babamı görmemin mümkün olmadığını anlattı uzun uzun... Babamı yitirdiğim süreçten önceki öz benliğime yeniden kavuşmuştum sanırım. O kadınla bir daha görüşmedim. Hoş o da beni her gördüğünde başını çeviriyordu artık. Türbanlı ve dindar beni sevmiştii bir iki ay önce... Şimdiki başı açık kız onun muhatabı değildi sanırım. Tüm din kitaplarını yok ettim. Yerine pek çok yeni kitap aldım. Ablam kendisine verdiğim eski felsefe kitaplarımı tekrar getirdi. İlhan Arsel'in Şeriat ve Kadın, Şeriat ve Kölelik, Şeriatın Kıssaları I-II, Aydın ve Aydın adlı kitaplarını da kitaplığıma kazandırdım o yıllarda. Sosyalist bir örgütlülük içerisinde olduğum günlerime tekrar dönüp görüşmeyi kestiğim arkadaşlarıma yeniden kavuştum. Bunalımından er geç çıkıp aralarına döneceğim günü beklediklerini söylemişlerdi hiç unutmam... Dünyada adalet, dünyada cennet... Hür iradeyle hiçbir baskı altında kalmadan hayatı gerçekliğiyle kavramak ve dinlerden özgür olmak...

matillda

Dinden nasıl çıktım? Beni koparan şey neydi? Bunu kısaca açıklayabilmeyi çok isterdim, fakat kısa değildi. Psikolojik olarak olmasa da dinden çıkışım düşünsel anlamda çok yoğun bir süreçti. Bilime her zaman meraklıydım, çok küçük yaştan itibaren anlayabileceğim seviyelerdeki popüler bilim kitaplarından başladım ve yavaş yavaş kapsamalarını genişlettim. Biyoloji özellikle ilgimi çekiyordu, evrimi halihazırda kanıksamıştım. Dine inanıyordum, hatta bir cemaat öğrencisiydim (6 sene boyunca) ama evrim ve dinin birbiriyle "çelişebilir" şeyler olduğunu düşünmüyordum. Zira ne fen derslerimizde, ne

de sohbetlerimizde açıkça yaratılışçılık propagandası yapılmamıştı.

Her neyse, okulum aracılığıyla olmasa da arkadaşımın babası aracılığıyla Harun Yahya ve onun sonucu gelmeyen belgesel-kitap serileriyle tanıştım. Bilgim yeterli değildi, dolayısıyla yaratılışçı iddialar, "alıntı madenciliği" vb. bana ikna edici gelmişti. Bir süre evrim karşıtı oldum, fakat daha fazla dayanamayıp bilimsel kaynaklarda derinlemesine bir tarama yapmaya karar verdim. Sonuçta tuhaf gelmişti, devletin bilim kurumu Tübitak'ın bilim kitapları evrim hakkında yalan söyleyebilir miydi?

Taramam esnasında bilgim artıkça yaratılışçıların bazı yerlerde eksik bilgi verdiğini, bazı yerlerde düpedüz "yalan" söylediğini, bazı yerlerde ise alıntıları kapsam dışında verdiklerini gördüm. Peki ne oldu? Doğal olarak "yaratılışçı" dindar insanların "samimiyetleri"ne dair güvensizliğim filizlenmeye başladı. Bu yaratılışçı hareketin yurtdışındaki ayaklarını, ödenek kaynaklarını araştırdıkça dibim düştü.

Fakat bu noktada hala dine inanıyordum, evet. Kur'an'ı asla tam anlamıyla okumamıştım. Fakat okumam gerektiğini, sohbetlerde verilen bilginin "ötesine" geçmem gerektiğini düşünmeye başladım. 1 gün içinde oldukça sıkılarak, Kur'an hiç akıcı değildir bildiğiniz üzere- yuttum Diyanet Meali'ni. Anlam veremediğim belki de yüzlerce şey oldu... Bir kadın neden şahitlikte erkeğin yarısıydı? Neden düşüncenin yeri "kalp" olarak geçiyordu? Neden yıldızların "şeytan taşlamak için ateş taneleri oldukları" söylenmişti? Neden Tarık Sureti'nde -ki söz konusu ayet bir mucize iddiası için kullanılır- Tarık'ın anlamı Venüs olmasına rağmen Tarık'a "yıldız" deniyordu? Kafam karıştı, çeşitli İslami kaynakların açıklamalarını okumaya başladım, sonucu tahmin edebilirsiniz. İkna

olmamıştım. Bu noktadan sonra kendimi bir Deist olarak tanımlamaya başladım. Fakat sorgulamaya bir kere başlamıştım ve ilham kaynaklarımdan Richard Feynman'ın dediği gibi "Bu noktadan sonra uçurumun kenarındasınızdır, geriye dönüş çok zordur." Sadece birkaç hafta geçmişti Deist olmamın üzerinden fakat sorgulamamın kapsamını hızla artırdım. Odağa "Tanrı'nın ta kendisini yerleştirdim. Bir insan nasıl ateist olabilirdi ki? Tanrı'nın varlığı içime çektiğim hava kadar aşıkâr görünüyordu benim için. Amerikalı din felsefecisi Alvin Plantinga Tanrı'ya bu özelliğinden dolayı "temel inanç" der. Kanıtlanması ya da sağlam argüman sunulması gerekmediğini söyler –elbette elde sağlam argümanların bulunduğunu da ekleyerek-.

Tanrı'ya dair geleneksel iddiaları inceledim, düşündüm, düşündüm... Tanrı'nın en azından "şüphe götürebilir" olduğunda karar kıldım. Ve 3 sene boyunca Agnostisizm'in ve bilimsel yöntemin "bayrak sallayan" bir savunucusu oldum, özellikle tartışma platformlarında kendimi biledim, saygılı bir üslupla, kişilere değil argümanlara saldırarak.

Bu şekilde gayet iyi ilerlerken Evrim'den sonraki ilgi alanım, yani Kozmoloji beni çağırdı. Evrenin kökeni sorununu özellikle incelemeye başladım. Çeşitli kozmolojik modelleri gördükçe –ve ateizmin tanımını da tanrının yokluğundan kesin olarak emin olmak biçiminde yapmamaya başladıktan sonra- Tanrı'nın var olmamasının olmasından daha büyük bir ihtimal olduğunda karar kıldım. Şu anda bir ateistim. Ailem ateist olduğumu biliyor fakat bilgileri yeterli olmadığından beni tartışma yapmadan rahat bırakıyorlar. Arada maymun gördüklerinde "bak akrabaların çıktı hehe" diyip sataşıyorlar o kadar .

dinsiz kişi

Adım Selin. Türkiye'de Musevi bir aileye doğdum. Çok küçük yaşta İsrail'e taşınmıştık ve hayatımın çoğunu orada geçirdim. Neredeyse herkesin Musevi olduğu bir ülkede, bana sorgulama konusunda örnek olacak hiçbir ateist yoktu çevremde; lakin gerçeği söylemek gerekirse, hiçbir zaman tam olarak inanmayı "becerememiştım". Ailem sinagoga bayramdan bayrama veya bir aile mensubunun ölüm yıl döneminde gidenlerdendi. Hep merak etmişimdir; çırpına çırpına, yalvara yalvara, elleriyle suratlarına bir kitap yapıştırarak o ezber cümleleri tavana doğru haykırdıklarında, yukarıda onları dinleyen bir tanrının olduğundan NASIL BU KADAR EMİN OLABİLİYORLAR? O tesettürlü gezen dindar insanlar, neye dayanarak HAYATLARINI KOMPLE BUNA UYACAK ŞEKLE AYARLIYORLAR? Ayrıca diyelim ki bütün bunlar doğru ve BİZ DE buna İNANIYORSAK, bizim onlar gibi yaşamamamız "kötülük" mü oluyor? Ayrıca neden birbirini seven anne ve babalar, "tanrı sevgisinin" evindeyken ayrılmak zorunda? Üstelik erkekler hep Kutsal Aron'un olduğu merkezi, asıl bölgedeyken neden kadınlar bir perde arkasında bulunan ve olayın içinde tam olmayan onlara özel arka odada oturuyor?

Bütün bunları ara sıra sinagoga, ortalıkta hiçbir gariplik yokmuş gibi dua edenlere bakarken düşünürdüm (hiçkimse "kral çıplak" demeye cesaret etmiyor mu?). Orada herkes gibi elime kitap alıp dua etmek veya ediyormuş gibi yapmak bana ters geliyordu. Sonuçta, eğer bir tanrı varsa, bunun diğerleri gibi 100% inançtan kaynaklanan bir dua olmadığını, sahte olduğunu biliyor olsa gerek. O yüzden genellikle hala okumayı öğrenmemiş yaşta çocukmuş gibi takılırdım (o da malum belli bir yaştan sonra işe yaramıyor).

Küçükken hep kâğıtlarla uğraşırdım nedense. Kitap, mecmua,

ne varsa... Birçok kez bir mecmua'yı ikiye yırttığımda, annemin güldüğünü ve "aferin selin, şimdi 2 mecmua oldu..." dediğini hatırlıyorum... ama bir gece durum farklıydı. Yine bir şeyin sayfalarıyla oyalanırken yırtmışım... Meğerse bu bir dua kitabıymış, olayı sadece annem çığlıklarıyla evde kıyame-ti koparınca anlamıştım... Sonra da sabaha kadar odamdan çıkmamıştım. Düşünüyordum kendime; "mecmua da, kitapçık da kâğıt topluluğu... Niye birini yırtınca alkış alıp, diğerini yırtınca dayak yemekten zor kurtuluyor oluyorum? (o da anlayamayacak kadar küçük olduğumu bildiği için). Yoksa benim annem mi mantıksız veya kötü? Kâğıt bu yahu, KÂĞIT!

İsrail'de okullarda ilkokul 2. Sınıf-tan beri zorunlu Tevrat dersleri var. (dindar okullarda – yani imam hatip'in Musevi olanı – 1. Sınıftan beri – ben normal okuldaydım). Neden-se ben o derste hep pekiyi alırdım, herhalde zihniyeti hemen kaptığım için – tanrı hep iyi olan başroldür, onu sorgulayan kötü, sorgulamadan körü körüne itaat ede de daime iyi, temiz kalpli olandır... Bunu kaptı-nız mı sınavdaki tüm soruları çö-zersiniz. Yine o beyinde dolaşan so-rular... Tanrı bir yeri imha ediyor – tanrı haklı... Tanrı birisinin kelle-sini istiyor – tanrı haklı... Tanrının "kellesini al!" dediği kişiye merha-met edip kesmeyen – suçlu, kötü(!) insandır... İbrahim de oğlunu "hiç sorgu sual etmeden emri aldı mı oğlunu direk uyandırıp mezbahaya götürdü" de çok iyi bir insan, imanı sınırsız, ÖRNEK ALINACAK İN-SAN(!) oluyor... İsrail Oğulları da Musa'nın gerçekten peygamber ol-masına sırf söylemesiyle inanmayıp tekrar tekrar kanıt istemesi onları inatçı, "kötü çocuklar" olarak göste-riyor... Ya Korah hikâyesi? Herke-sin önünde Musa'nın yalancı oldu-ğunu iddia edince Musa köpürüyor ve onu taşlanmaya (recm) mahkûm ediyor, sonra neymiş, yeryüzü açıl-mışmış da Korah içine girmiş, bu da tanrının verdiği cezaymış. Bir

şeyler doğru değildi, ama ne? Tervat mı, ben mi? Ben mi inanmayı beceremiyorum? Kimse bu konuda bir eleştiride bulunmadığı için (9 yaşında çocukların olduğu sınıftan ne beklenir ki) bir tek benim aklıma geldiğini sanırdım. Ayrıca hep Museviler haklı, diğer dinden olanlar kötü ve suçlu. Lakin diğer taraf da kendisinin haklı ve Musevilerin suçlu olduğundan bizim kadar emin. Hangi dinin gerçek olduğunu nasıl bilebiliriz ki? Ateizm kelimesini de ilk defa 12 yaşındayken duymuştum, ama bana ateisti "maymuna ve doğaya tapan kişi" olarak anlattıkları için pek de beni kapsıyor gibi değildi açıkçası.

Bir yerden sonra şu olay kafamda kesinleşmeye başladı: dinde %50-%50 yok. Dine göre kızların pantolon giymesi yasak ve cumartesi araca binilmez, süt ve et ürünleri arasında 6 saat ara vermek zorunlu. Öyle yıllardır alıştığımız inanmak ama dindar olmamak hali iki tarafa da ihanet. Bu fikrimi duyup da sövmürmeye çalışan hahamlar çok oldu... Sinagoga bayramdan bayrama geldiğimi söyleyince "ama bu yetmez ki!" deyip beni dindar bir yaşama girmeye sürüklemeye çalışıyorlardı, güya ben "fark etmeden"... ama bu olanaksızdı. Hiçbir zaman yazın bile uzun kol ve etek giymeye, asla askılı giymemeye, kadın olarak hep 2. Sınıf sayılmayı "doğru" bir şey olarak kabul etmeye ve hep saklanıp ikinci planda olmaya, bara gitmek gibi sivil eğlenceden daha o yaşa varmadan bile sonsuza dek vazgeçemeye, hayatımı 180 derece değiştirmeye VARLIĞINDAN BİLE EMİN OLMADIĞIM BİR ŞEYİN UĞRUNA razı olamazdım. Öyleyse çare ne?

2009'da olağanüstü nedenlerden dolayı Türkiye'ye kesin dönüş yaptım. İşin içindeki ironiyi algılamak çok zamanımı almadı: İsrail'de Musevi olmak normal ve Müslüman veya başka bir dinden olmak garip ve mantıksız sayılıyor iken, burada Müslüman olmak normal ama

Musevi olmak farklı, gariptir. Kendimi "kimlik Musevi'si" olarak tanıtıyordum mecbur olarak (başka bir tanım bilmiyordum) ve Musevi olup olmadığımı sorduklarında, "şey, teknik olarak evet ama yanlış anlamayın, KESİNLİKLE HİÇBİR ŞEKİLDE dindar değilim" derdim. Türkiye'de Musevi cemaati de zaten beni dinden daha da soğutmuştu; çünkü insanlar duaların kelime anlamlarını bilmeden dua ediyor. Bu İsrail'dekilerden bile beterdi. Anlamını bile bilmediğin lafları taparcasına haykırıyorsun. Zamanla, kimlik Müslümanı olmakla kimlik musevisi olmak arasında, pratikte hiçbir farkın olmadığını anlamıştım. Öyleyse niye benim tanımım Musevi fakat onunki Müslüman? Artık çok iyi anlamıştım ki, bu tanım beni pek de kapsamıyordu.

Artık bu işe bir son vermek lazımdı. Ben de diğer dinleri daha

Sorgulamak, hayat değiştirir, ÖZGÜRLEŞTİRİR.

kapsamlı bir şekilde araştırmaya başladım. Ne diyeyim, hepsi aynı zihniyetten gelme olup da yine de her birinin diğerinden daha temelsiz olduğu aşikârdı. Dinler arasında (İslam – Musevilik, Hristiyanlık – İslam gibi) tartışmalar ararken gözüme "Müslüman – Ateist, Hristiyanlık – Ateizm" tartışmaları tarzında başlıklar da çarpmıştı. Her ihtimale karşı, o tartışmaları izlemeden Ateizm'im tam ve açık bir tanımını arayım dedim. Çok uzun sürmemişti. 1-2 tanım ve birkaç argüman okuduktan sonra, en azından bu tanımın gerçekten BENİ tanımladığını anlamıştım.

Yıllar boyunca kendimi yalnız sanmışım. Herkesin az da olsa inandığını, bir tek benim inanmayı "be-

ceremediğimi" sanmışım. SORUN BENDE SANMIŞTİM. Ama sorun bizde değil, bu dini anlatıların mantıksız olmasındadır. Bir "AHA" momentosuydu bu. Yani ben bunca zamandır hep ATEİSTİMİŞİM. Ne yapalım, bizim mantık yönümüz ağır basmış olmalı ki, öğrendiğimiz 2 olgu arasında objektif olan seçimi yapabildik; 1. Mantıksız şeyler gerçek değildir, hayal ürünüyle gerçek arasındaki farkı bilmek büyümenin ayrılmaz bir parçasıdır 2. Dinde yazan her şey gerçek. Bütün bunları yazdığımıza göre öğretiyi takip ettiğimi anlamışsınızdır.

Bu kadar uzun bir süreçten sonra din konusundaki bu iç mücadeleye bir son vermek bana çok ciddi bir huzur verdi. Artık nelere anlam katıp nelere katmayacağımı biliyorum. Artık hayatımda ilerleme ve gerçekten önemli olan işlerimle uğraşabiliyorum ve boş yere pişmanlık duyduğum durumlar yok. Gerçekdışı bir olgunun mantık dışı emirlerine uymamak bana hiçbir pişmanlık vermiyor, vermemelidir. 4 yıldır BİLİNÇLİ olarak dinsiz tanrısız yaşıyorum. Din ile alakalı ne varsa hayatımdan söküp attım, Ateist olduğumu anladığımda. Hayatımda din zaten hiçbir zaman "kalbimde" bir yer tutmamış olmalıdır ki, hiçbir boşluk veya eksiklik hissetmemiştim. Sadece bir nevi artık cadı, canavar ve perilerin hayal ürünü olduğunu anlayıp büyüyen çocuk gibi.

Sorgulamak, hayat değiştirir,
KASMAZ, ÖZGÜRLEŞTİRİR.

Selin Özkohen

İşeme Eğrisi

Mustafa Angın

Bir başkadır benim memleketim. Aslında memleketin bir sorunu yok. Sorun, yanlışlıkla bu topraklar üzerinde yaşayanların. Yaşamımız üzerindeki tüm baskılar bitmiş, sonsuza yakın bir özgürlüğe erişmişiz de, sıra nasıl İŞEMEMİZ gereğine gelmiş!!! Kible yönünün tersine işemesi zorunluluk olan bir İslam yönünü nasıl bulmalıdır. Bunları araştırmışlar, incelemişler tozutmuşlar ve ortaya şu gerçek çıkmış. Ben yalnızca aktarıcıyım. İşeme koordinatlarımız ne olmalı? Eğer kibleye doğru bir işeme söz konusu ise, en yakın camiye yön kabul etmeli ve 180 derecelik sapma (dönme) ile işeme gerçekleşmelidir. En sıhhatlisi budur. Ancak yakınımızda referans alacağımız bir ibadethane yok ise altımıza mı yapacağız. Hayır. “Kible saati” kible yönünün tayinine yarayan ve dünyanın bir çok kesiminde kullanabilen bir yöntemdir. Kible yönü, Kabe’nin yatay düzlemdeki yönüdür. Güneş gökyüzünde hareket ederken, her gün belli bir saatte Kabe yönüyle aynı hizaya gelir. Yani o saatte yüzünü güneşe dönen kişi, Kabe’ye de yönelmiş olur. Ancak Batı Amerika ve Okyanusya gibi bazı bölgelerde o saatte güneş batmış olduğundan bu metot kullanılamaz. İşte bu vakte kible saati adı verilmektedir. Güneşin yönü, yani yerdeki izdüşümünün coğrafi kuzeyle yaptığı açı son derece kesin olarak hesaplanabildiğinden, kiblenin tayininde pusuladan daha doğru sonuçlar vermektedir.

- 1: $GDA = \sin^{-1} (\cos 15^\circ (\text{vakit zeval vakti}) * \cos (EA) * \cos (\text{enlem}) + \sin (\text{enlem}))$
- 2: Ayın dünya etrafında dönüş süresi = bir kameri ay / (1 + bir kameri ayda kat edilen yörünge açısı / 360)
- 3: Ay-dünya eksenini ile ay-güneş eksenini arasındaki açı (kavuşum

anında sıfır derecedir)
4: Danjon fenomeni adı verilen bu olgu sayesinde, ayın yörüngesi dünya kliptiğine 5.145396 derece eğik olma-

sına rağmen, kavuşum anında hilali görmeyiz.

4a: Hilalin görülebilmesi için havanın karararak parlaklığının azalması gerekmektedir.

5: Dünyanın her hangi bir noktasında ki kible açısı (kuzey-güney eksenine göre) şu formülle hesaplanabilir: $\tan^{-1} (\sin (\text{boylam-Kabe boylamı}) / (\cos (\text{enlem}) * \tan (\text{Kabe enlemi}) - \sin (\text{enlem}) * \cos (\text{boylam-Kabe boylamı}) \text{ pozitif açı saat yönüdür. Kabe enlemi} = 21^\circ \text{ derece } 25'16'', \text{ Kabe boylamı} = 39^\circ \text{ derece } 49,29,1''$

8: Beşten neden sekize atlamış diye yazana sormayın. Aynen aktarıyorum.

8: Her hangi bir vakitteki güneş yönü (kuzey güney eksenine göre) aşağıdaki formül kullanılarak bulunabilir. $-\tan^{-1} (\sin (15^\circ (\text{Vakit zeval vakti})) / (\cos (\text{enlem}) * \tan (EA) - \sin (\text{enlem}) * \cos (15^\circ (\text{vakit zeval vaktidir}))) \dots$

Umarım kavramışsınızdır.

Ancak:

Atmosferin ışığı kırma özelliğinden dolayı ufkun 34° aşağısındaki bir cisim referans alınmalıdır. Güneş yarıçapının gökyüzünde oluşturduğu yay açısı, 16° (arc-minute) dır. Dolayısıyla bu cisim ufuk hizasının , $16^\circ + 34^\circ = 50^\circ$ altında olması gerekir. Ancak ne var ki nem+sıcaklık gibi meteorolojik faktörler, 34° lik kırılma açısına etki edebilirler. Ayrıca ufuk hizasına deniz seviyesinden daha yüksek bir yerden bakılması da bakış açısına sapma kazandırabilir. Bu yön pusula kullanılarak da bulunabilir. Ancak pusula hem ortamdaki suni manyetik alandan, hem de o yörenin manyetik sapma açısından etkilenmektedir. Bu (kuzey ile manyetik kuzey açısı arasındaki farkın) kesinlikle bilinmesi gerekmektedir.

Anlaşılmayan bir şey var mı? Sanırım olay çözülmüştür. Yukarı-

da aktarılan formül ile kibleye dik gelen açısını hesaplar ve yönünüzü güneşi arkanıza alacak şekilde işerseniz, günahsız bir şekilde idrarınızı da dökmüşsünüz demektir. Tabii, tüm bu hesaplamaları yaparken altınızı ıslatmamışsanız. Ancak en temel sorun / Bitmedi mi gibi sesler duyuyorum. Kaygılanmayın bitti. En temel sorun şöyle gözden kaçmış... Kabe öncesi yaşayan 10 000 000 neslin tamamı günahkardır bilirsiniz. (On milyon nesil $x 50 = 500$ milyon sene demektir.) Benden söylemesi.

DİPNOTLAR

1. Bakara, 2/238 İsra, 17/78; Şevkani, Neylül-Evtar, 1:300,307,311; 11: 3; İbn Hacer el- Askalani Sübülüs-Selam, 1:106,114-115

KAYNAKLAR

Dr. Monzur Ahmet, Moon Calculator v4.0, Birmingham 1997
Dr Monzur Ahmet, Prayer Time Calculator v2.5, Birmingham 1995
Adel A. Al-Rumaih, Prayer Times for Windows v1.0, Riyad 1995
Waleed A. Muhanna, Islamic Timer v2.1, Ohio 1992

Yazarın notu: Bir de dersiniz ki bu insanların ilimle bilimle ilişkisi yoktur. Görün işte, formül üzerine formül. Size seçenekli çış yolu. Adamlar çizmiş, ister doğru işersin, ister sapmalı...

Son not: Bu hesaplar ERKEKLER içindir. Kadın yere dikey işediğinden kible bulma zorunluluğu yoktur. Bakın kadın hakları yok dersiniz bir de. Bir işlemek için nelere katlanıyoruz. Buradan aktarıcısına, erkek olduğu ortaya çıkıyor.

Zamanı Gelince Görürsün

Mustafa Angın

Hele üzerinden biraz zaman geçsin!!!
Aslında ne gelen bir şey vardır ne de üzerinden geçen bir şey.

Zaman bir sıfat tamlamasıdır.

Zaman, maddenin değişime uğramasının insanca isimlendirilmesinden başka bir şey değildir. Şöyle ki, kaynayan bir yumurta, ısının etkisiyle pişerek değişime uğrar. Açık havada bırakılan et çürür. Yoğurdun ekşimesi ise, mikroorganizmaların onu deforme etmesidir. Açlık, yemek yemeden geçen sürenin uzunluğuyla bağlantılı değil, besinsel elementlerin vücutta yakılması sonucu beyin tarafından yeniden uyarılması evresidir.

Ne kadar bir kirpinin eve dönme zamanı geldi şeklinde bir düşünce doğru ise, zamanın da bir belirleyici olarak gözükmesi de o kadar doğrudur. Özcesi zaman, değişimin bir süreç olarak algılanma yanlışlığıdır.

Sene 1980. 12 eylül darbesine 24 saat vardır.

Mekân Samsun, zafer mahallesi.

Yer Sümer sineması.

Olay, 7 metre boyundaki belediyenin astığı bez afiş uyarısı.

Sümer sineması, porno film oynatan bir sinemadır. Ancak belediye, bu sinemaya bir çekidüzen vermek için sinema önüne bir bez afiş astırır.

Konu;

Saat 18.00 den sonra 18 yaşından küçük çocukların film izlemesi yasaktır. Afişi astırır.

İsterseniz hep beraber yasak ne imiş ya da yasak kime imiş biraz sorgulayalım.

Film porno film. Sinemada oynatmak serbest. Demek ki porno filmi yasak değil.

18 yaşından büyükler için zaten sorun değil.

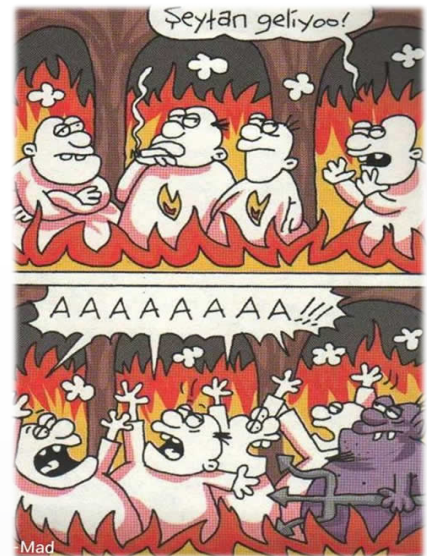
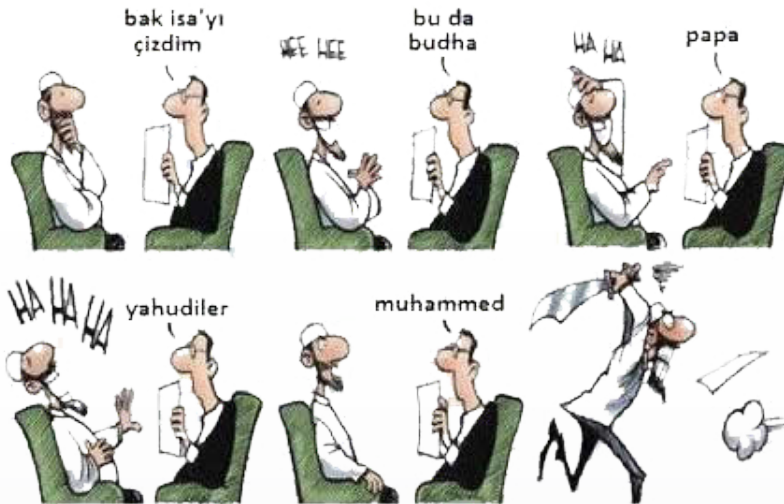
18 yaşından küçükler ise zaten bu filmi saat 18 den önce seyretdikleri için bu porno film 18 yaşından küçükler de serbest. Yani yasak değil. Peki, belediye afişinde yer alan “YASAK” gardaşım cümlesi kimi ilgilendiriyor?

Burada yasak kelimesine karşın bir eylem yapılmış ise yasağa uymayan suçlu kimdir? Eğer yasak konusunu oluşturmuş; saat 17.59 ila 18.01 arasında bir suçlu arayacak ise burada hedef gösterilen şey, saat'in kendisidir. Çünkü oynatan suçsuz, izleyen suçsuz geriye tek suçlu kalıyor o da, akrep ve yelkovanın işleme sebebidir. Tık. Tık. Tık. Tık. Özcesi saat suç işlemektedir. Yani buradaki yasak sözcüğü, zaman'ın ilerleme momentidir.

Eğer yukarıdaki örneğimize döner isek. Bir kirpi için hiçbir şey ifade etmeyen zaman, belli ki belediye için çok önemlidir ve hemen yasaklanmalıdır. Belediye kendince zamanı yasaklayarak çözümlü bulmuştur. Ancak saat 18 den önce dörtte biri bile dolmayan sinema, bu yasak sözcüğünden sonra ayakta izleyenlerden yarı ücret alarak sinemanın tıkiş tıkiş olmasını sağlamıştır.

Neymiş yassak; Saat'in tik takları...

**YAZARIMIZ HENÜZ YAZISINI
TESLİM EDEMEDİĞİNDEN
DOLAYI BU SAYFA
YAPIM AŞAMASINDADIR.**

**EN KISA SÜREDE
TEKRAR KONTROL EDİNİZ.**

 ATEIST DERGİ

**YAZARIMIZ HENÜZ YAZISINI
TESLİM EDEMEDİĞİNDEN
DOLAYI BU SAYFA
YAPIM AŞAMASINDADIR.**

**EN KISA SÜREDE
TEKRAR KONTROL EDİNİZ.**

ATEIST DERGİ

**YAZARIMIZ HENÜZ YAZISINI
TESLİM EDEMEDİĞİNDEN
DOLAYI BU SAYFA
YAPIM AŞAMASINDADIR.**

**EN KISA SÜREDE
TEKRAR KONTROL EDİNİZ.**

ATEIST DERGİ

**YAZARIMIZ HENÜZ YAZISINI
TESLİM EDEMEDİĞİNDEN
DOLAYI BU SAYFA
YAPIM AŞAMASINDADIR.**

**EN KISA SÜREDE
TEKRAR KONTROL EDİNİZ.**

ATEIST DERGİ

ATEİZMİ ANLAMAK

Aydın Türk

Ateizmle ilgili sorularınızın
yanıtlarını bulabileceğiniz
yeni
baş ucu kitabınız...

[propagandayayinlari.net/ateizm.
html](http://propagandayayinlari.net/ateizm.html)

REKLAM

- Mobil cihaz ve tablet uygulamamızda
- Sosyal Medya hesaplarımızda
- Web sitemizde
- Aylık dergimizde